

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА**

**Факультет історії, політології та міжнародних відносин
кафедра міжнародних відносин та суспільних комунікацій**

**ВИСВІТЛЕННЯ ПЕРЕБІГУ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ
ВІЙНИ У МЕДІА СФЕРІ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ**

**Дипломна робота
Рівень вищої освіти – другий (магістерський)**

Виконала:

**студентка VI курсу, 604 групи
Бойко Катерина Сергіївна**

Керівник:

**професор
Фісанов В.П**

До захисту допущено

На засіданні кафедри:

Протокол № _____ від « _____ » _____ 2023 року

Зав. кафедри _____ проф. Макар В.Ю

Анотація

У кваліфікаційній роботі розкривається висвітлення перебігу російсько-української війни у медіа сфері Великої Британії. Аналізується історія розкриття питання війни у провідних ЗМІ та ставлення суспільства до ситуації. Визначається важливість ролі соціальних мереж, які сприяють швидкісному розповсюдженню інформації. Охарактеризовуються провідні ЗМІ Великої Британії, їхня реакція на події в Україні та їх висвітлення.

The qualification paper reveals the coverage of the course of the Russian-Ukrainian war in the media sphere of Great Britain. The history of the disclosure of the issue of war in the leading media and society's attitude to the situation is analyzed. The importance of the role of social networks that contribute to the rapid dissemination of information is determined. The leading media of Great Britain, their reaction to the events in Ukraine, and their coverage are characterized.

Keywords: Україна, Велика Британія, засоби масової інформації, соціальні мережі, репутація, війна, конфлікт.

Кваліфікаційна робота містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів наукових досліджень інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

_____ Бойко К.С
(підпис)

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ВПЛИВУ ЗМІ НА ФОРМУВАННЯ ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ.....	7
1.1. Концептуальні засади впливу ЗМІ на формування громадської думки.....	7
1.2. Характеристика джерельної бази дослідження	19
Висновки до розділу 1.....	24
РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МЕДІА СФЕРИ В УМОВАХ ВІЙНИ	28
2.1. Стан і особливості функціонування медіасфери під час війни	28
2.2. Висвітлення війни США в Іраку як першої медійної	32
2.3. Вплив медіа-висвітлення на сучасні конфлікти	37
2.4. Вплив медіа-висвітлення на сучасні конфлікти.....	45
Висновки до розділу 2	47
РОЗДІЛ 3. ВІДОБРАЖЕННЯ УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКОЇ ВІЙНИ У ПРОВІДНИХ НОВИННИХ ЗМІ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ.....	49
3.1. Криза українсько-російських відносин та наростання військової загрози.	49
3.2. Висвітлення сучасної війни у провідних ЗМІ Британії.....	53
Висновки до розділу 3.....	68
ВИСНОВКИ.....	69
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	74
SUMMARY.....	86

ВСТУП

Вплив засобів масової комунікації на суспільство набирає свою потужність у кризові часи. В період війн та економічних негараздів, під час масової істерії порушується стабільність суспільства, саме тоді на мас-медіа покладається не тільки особлива відповідальність, а й необхідність бути ефективним медіатором у неоднозначних комунікаційних процесах в умовах зовнішніх викликів.

Сучасні джерела інформації як ніколи раніше впливають на сприйняття світу суспільством, адже розповсюдження та доступність вражає. На цьому тлі російсько-українська війна стає об'єктом не лише геополітичних реалій, але й складовою сучасного медійного ландшафту.

Актуальність теми. У світлі загостреної геополітичної нестабільності та інформаційної війни, де медіа виступають ключовим гравцем, розуміння та аналіз того, як російсько-українська війна представляється в засобах масової інформації провідних країн світу, стає необхідністю.

Велика Британія, як одна з провідних держав, впливає на формування глобальних перспектив та визначає тон у світовому інформаційному просторі.

Сучасна російсько-українська війна має важливий вплив на міжнародні відносини та стабільність у Європі. Першочергово, російсько-українська війна є суттєвою подією з геополітичної точки зору, адже Україна розташована в центрі Європи, і її геополітичне положення має стратегічне значення. Контроль над Україною дає можливість впливати на події в регіоні та мати стратегічний вплив на сусідні держави.

Отже, поглиблений аналіз відображення цього воєнно-політичного конфлікту в медіа провідних країн може розкрити аспекти, які вони вважають найбільш важливими та як саме це впливає на їхню внутрішню та зовнішню політику.

Варто зазначити, що російсько-українська війна стала об'єктом інформаційної війни та спробою маніпуляцій інформацією у світі. Аналіз того, як ці спроби відображаються в медіа Великої Британії, може розкрити виклики, з якими

стикаються провідні держави світу в управлінні інформацією та визначенні правдивості.

Досліджувана тема є актуальною, адже засоби масової інформації мають значний вплив на громадську думку, особливо у випадку російсько-української війни. Завдяки баченню конфліктів, яке висвітлюють ЗМІ, може формуватися думка громадськості та впливати на те, як світова громадськість бачить ситуацію в Україні. Упередженість ЗМІ також може бути фактором небезпеки для України, оскільки деякі засоби масової інформації можуть мати особливу програму чи політичну спрямованість.

Актуальність дослідження простежується в тому, що українсько-російський конфлікт проявив чинники та потенційні негативні наслідки дисбалансу сил на світовій арені та став певною віхою змін у світовому порядку і безпековому середовищі. Вчергове підтверджуючи факт того, що ЗМІ також впливають на дипломатичні відносини між країнами, оскільки негативне висвітлення може призвести до напруженості та конфлікту.

Виходячи з вище сформульованої актуальної магістерської роботи було визначено **мету**, яка полягає у вивченні впливу медіа на громадську думку та формування підходів до міжнародних подій, а також вивченні реакції провідних медіа Великої Британії на російсько-українську війну.

Мета кваліфікаційного дослідження зумовлює вирішення наступних **завдань**:

- проаналізувати відображення війни у медіа-сфері та як це явище впливає на формування культурних уявлень про конфлікти;
- описати роботу медіасфери під час війни та виокремити висвітлення війни в Іраку, як першої медійної;
- вивчити, як медійне віддзеркалення впливає на громадську думку в цілому та формування актуальної публічної думки;
- розкрити історію українсько-російських відносин та причини наростання сучасного воєнно-політичного конфлікту;
- з'ясувати, як російсько-українська війна віддзеркалена у медіа Великої Британії;

- описати, як реакція провідних медіа Великої Британії впливає на міжнародні відносини.

Об'єктом магістерської роботи є медіасфера як інструмент віддзеркалення міжнародних воєнно-політичних конфліктів.

Предметом дослідження є медійне відображення сучасної російсько-української війни у провідних медіа Великій Британії.

Методологія дослідження: у процесі дослідження було використано системний аналіз, який допоміг з'ясувати, які елементи системи взаємодіють між собою та як це впливає на сприйняття війни у медіа. Метод структурного аналізу дав можливість встановити, які аспекти війни найбільше акцентуються та як це впливає на громадську думку.

За допомогою аналізу візуальної інформації визначилося розуміння, як візуальна складова впливає на сприйняття подій війни. Теорія фреймінгу дала розуміння того, як фреймінг впливає на сприйняття конфлікту. Аналіз соціальних мереж дав змогу оцінити, як вірусні та соціальні мережі впливають на поширення інформації та формування думок громадськості.

Особливу роль в сучасних умовах відіграють саме візуальні способи передачі інформації, адже у безперервних потоках інформації саме візуальні повідомлення сприймаються людиною легше і швидше. Контент-аналіз дав змогу виявити ключові теми, підходи та рішення у відображенні медіа.

Структура роботи складається зі вступу, трьох розділів, поділених на підрозділи, висновків, списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1. МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ВПЛИВУ ЗМІ НА ФОРМУВАННЯ ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ

1.1 Концептуальні засади впливу ЗМІ на формування громадської думки

ЗМІ давно визнано потужним інструментом формування громадської думки. З появою цифрових медіа та соціальних мереж вплив ЗМІ на громадську думку лише посилюється. Методологічні засади впливу ЗМІ на формування громадської думки є предметом значних досліджень, науковці досліджують соціологічні та психологічні аспекти цього явища.

Метою роботи є критичний аналіз методологічних засад впливу ЗМІ на громадську думку. Він досліджуватиме сильні та слабкі сторони існуючих підходів, визначає проблеми, з якими стикаються засоби масової інформації, а також вивчатиме роль соціальних мереж у формуванні громадської думки. Нарешті, у цьому документі буде досліджено майбутнє впливу ЗМІ та запропоновано кроки, які можна вжити для забезпечення точності та неупередженості у формуванні громадської думки.

ЗМІ відіграють важливу роль у формуванні громадської думки, оскільки вони є потужним джерелом інформації та можуть формувати те, як люди думають і відчувають певні теми [1]. Він може впливати на політичні результати, впливаючи на сприйняття громадськістю політичних подій, політики та акторів. Він формулює проблеми та формує публічний дискурс, а спосіб подання інформації може вплинути на те, як аудиторія сприйме її важливість і релевантність.

ЗМІ можуть встановлювати порядок денний через когнітивний процес, відомий як «доступність», і можуть відображати думки та думки населення [2]. Він має здатність підвищувати обізнаність про такі проблеми, як поліцейські стрілянини, расова нерівність і зміна клімату, а висвітлення певних питань у новинах може призвести до підвищення обізнаності та дій [3].

Крім того, він надає актуальну інформацію та відображає основні проблеми суспільства, а також має значний вплив на подання новин, які впливають на громадську думку.

Крім того, ЗМІ можуть формувати громадську думку, впливаючи на переконання та ставлення аудиторії, а також можуть передавати реальність і розкривати факти, що лежать в основі [4]. Він також здатний охопити громадську думку великої кількості людей і широких географічних територій. Крім того, зростання електронних медіа призвело до того, що вибори дедалі більше виглядають як особиста боротьба між лідерами головних зацікавлених партій, а кандидати в президенти стали уособлювати свої партії в Сполучених Штатах.

Рівень впливу ЗМІ різний, і повідомлення не сприймаються всіма аудиторіями однаково. Отже, очевидно, що ЗМІ відіграють вирішальну роль у формуванні громадської думки.

Хоча точні методологічні основи впливу ЗМІ на формування громадської думки в тексті не вказані, очевидно, що ЗМІ мають здатність формувати громадську думку. ЗМІ можуть інформувати, навчати, розважати людей. Крім того, ЗМІ можуть оприлюднювати певні історії або наголошувати на певних аспектах історій, щоб сформуванню громадську думку [6].

Соціальні мережі також можуть впливати на формування ставлення. Особистісні цінності, багато з яких встановлюються в підлітковому віці та навколо нього з факторів, що не залежать від індивідуального контролю, впливають на думку дорослого з різних тем. Еліти можуть безпосередньо впливати на громадську думку, спілкуючись із громадськістю. Американські репортери інколи звертаються до довірених іноземних експертів та офіційних осіб щодо думок, що може вплинути на думку американців. Вплив медіа часто базується на викликанні суджень або ставлення до представлених тем [8].

Медіа-повідомлення можуть впливати на формування громадської думки, і не завжди за медіа-повідомленнями може стояти намір, який впливає на громадську думку. Одна школа думки наголошує, що вплив ЗМІ формує громадську думку. Завдяки платформам соціальних медіа традиційні медіа тепер краще, ніж будь-коли, реагують на попит аудиторії.

Газети можуть приваблювати читачів, упереджуючи висвітлення поляризаційних питань до ідеологічних ухилів своєї читацької аудиторії. Споживачі

новин зазвичай прагнуть шукати джерела новин, з якими вони згодні, а політично активні люди прагнуть шукати джерела новин, які збігаються з їхніми поглядами, більш активно, ніж пересічна людина.

Дослідження медіа-ефектів вивчають вплив медіа на сукупну аудиторію, і ці дослідження є яскравими прикладами того, як медіа впливають на громадську думку. Газети, веб-сайти новин і думок, соціальні медіа, радіо, телебачення, електронна пошта та блоги відіграють важливу роль у підтвердженні вже сформованих поглядів і думок [5].

ЗМІ США, які стали більш пристрасними в перші два десятиліття 21-го століття, зосередили увагу консервативних або ліберальних сегментів громадськості на певних особистостях і проблемах і загалом зміцнили існуючі політичні погляди своєї аудиторії. Вплив ЗМІ може призвести або до зміни, або до зміцнення аудиторії чи індивідуальних переконань. Вплив медійного повідомлення на аудиторію залежить від багатьох факторів, включаючи демографічні та психологічні характеристики аудиторії [8].

Дослідники аналізують стан аудиторії після впливу ЗМІ на предмет змін у пізнанні, системах переконань, ставленнях, емоційних, фізіологічних і поведінкових ефектах. Не всі ефекти медіа призводять до змін, деякі медіа-повідомлення зміцнюють існуюче переконання.

Медійні повідомлення можуть мати позитивний або негативний, різкий або поступовий, короткочасний або тривалий вплив. ЗМІ можуть допомогти владі чи особам, які приймають політичні рішення, зрозуміти реальну реакцію громадськості на ті рішення, які вони ухвалили.

ЗМІ швидко репрезентують реакцію аудиторії, а ЗМІ регулярно подають політично важливу інформацію величезним аудиторіям. Безпосередній досвід, знання з інших джерел і логіка є факторами, які

Вплив ЗМІ на громадську думку беззаперечний. Роль ЗМІ є багатогранною, охоплюючи встановлення порядку денного, формування рамок і тон, усе це може формувати громадську думку. Спосіб подачі новин, виділені історії та тон інформації впливають на те, як люди сприймають світ [9].

Важливо визнати силу ЗМІ впливати на сприйняття, ставлення та поведінку [9]. Відносини між медіа та громадською думкою є складними та впливовими, а медіа мають величезну силу у формуванні громадської думки.

Люди будують свої думки на правдивості, надійності та точності медіа-джерел і матеріалів, до яких вони піддаються. Поведінка сприйняття повідомлень безпосередньо залежить від того, як люди сприймають медіа, а сприйняття громадськістю правдивості та точності інформації в медіа впливає на ініціювання законодавства та дискусій з різних питань. Достовірність джерела впливає на готовність людини змінити сприйняття на основі наданої інформації, а те, як люди сприймають ЗМІ, суттєво впливає на їх поведінку [10].

Довіра до медіа є критично важливою концепцією, особливо враховуючи вплив новин ЗМІ на глобальні проблеми. Коли медіа, джерело та інформація сприймаються як точні, люди схильні покладатися на інформацію та стають переконливими [10], і якщо медіа сприймаються як неупереджені, точні та прозорі, їхній вплив на формування думок буде більшим. суттєвий.

Вплив засобів масової інформації на формування громадської думки глибоко переплітається з суспільною довірою, і зниження довіри до ЗМІ через уявну упередженість або дезінформацію може призвести до скепсису та більш критичного оцінювання представленої інформації [9]. Вплив засобів масової інформації впливає на формування громадської думки, а соціальний вплив має позитивний зв'язок зі сприйняттям громадськістю новин ЗМІ.

На громадську думку та реакцію зацікавлених сторін впливає їх сприйняття достовірності новин/повідомлень ЗМІ, а сприйняття ЗМІ впливає на поведінку в таких сферах, як політика.

Надійні медіа-джерела та повідомлення є переконливими, а сприйняття медіа людьми суттєво впливає на їхні дії. Дослідження зосереджено на тому, як сприйняття людьми новин/повідомлень ЗМІ про альтруїзм впливає на їхню альтруїстичну поведінку, а достовірність новин також суттєво впливає на уявлення людей про корисність ЗМІ.

Охоплення ЗМІ значною мірою впливає на уявлення людей про їхню корисність, а уявлення людей про корисність ЗМІ впливає на їх ставлення та поведінку.

Телебачення є найбільш впливовим і широко використовуваним засобом для формування уявлень людей про катастрофи, а засоби масової інформації відіграють значну роль у формуванні того, як люди сприймають та інтерпретують соціальні реалії, особливо щодо новин, пов'язаних із катастрофами. Вплив засобів масової інформації позитивно корелює з уявленнями громадськості про їхню корисність [10], а соціальний вплив суттєво впливає на уявлення людей про корисність ЗМІ [32].

У контексті впливу медіа існує великий інтерес до розробки нових методологій. Ці підходи дозволяють оцінити вплив медіа на наукові дослідження та розробку продукту [11].

У поєднанні з критичним аналізом ці методології пропонують комплексний огляд сильних і слабких сторін впливу ЗМІ [12]. Наприклад, методологія кейсів є цінним інструментом для розуміння того, як ЗМІ впливають на президентські кампанії. Для аналізу впливу медіа на освіту з питань харчування можуть бути використані інші методики, наприклад ті, які використовуються в природничих науках [13]. Незважаючи на потенційні переваги, існують обмеження для різних методологій. Наприклад, важко змоделювати, як засоби масової інформації та навчальна програма з харчування впливають на соціальні норми. Крім того, компроміс між витратами та вигодами може призвести до слабких результатів стійкості [16]. З цією метою існує потреба в розробці нових методологій, які зможуть ефективно оцінювати сильні та слабкі сторони впливу ЗМІ [17].

Потрібні методичні розробки для вдосконалення впливу ЗМІ на формування громадської думки. Зокрема, дослідники перейшли від мінімальних ефектів до сильних впливів на ринку громадської думки [19]. Ця зміна підходу призвела до визнання того, що засоби масової інформації не є незначними у формуванні громадської думки.

З цією метою можна навести вагомий аргумент, що тільки тоді, коли політичне середовище береться до уваги, можна правильно зрозуміти вплив ЗМІ [21]. У цьому ключі Американська асоціація дослідження громадської думки пропонує аналіз дискурсу як специфічний метод посилення аналізу контенту та методології опитування.

Особливо це актуально в суспільстві, де громадська думка формується під впливом засобів масової інформації [23].

Крім того, ЗМІ можуть опосередковано впливати на громадську думку, впливаючи на зміну усталених теоретичних висновків.

Дослідження значною мірою характеризувалося сильним ефектом нещодавності, що вказує на те, що вплив засобів масової інформації є очевидним у літературі. Це підсилює суспільний характер науки та розуміння формування індивідуальної та громадської думки [26].

ЗМІ мають достовірно інформувати громадськість, щоб забезпечити точність формування громадської думки. Це ґрунтується на заклику Джона Мільтона про те, що правда перемаже брехню. Необхідно брати до уваги контекст, у якому медіа виробляються, споживаються та поширюються, а також громадяни та політики, щоб зрозуміти вплив медіа на суспільство. Один елемент фрейму може досягти більшої надійності у формуванні громадської думки.

Важливо визнати роль ЗМІ у формуванні громадської думки [19]. З цією метою надійність і валідність є важливими в оцінюванні контент-аналізу. Не слід недооцінювати силу ЗМІ формувати громадську думку.

Крім того, перш ніж звертатися до сучасних підходів, необхідний ретельний огляд впливу ЗМІ. Засобам масової інформації слід довіряти донесення достовірної інформації. Це допоможе створити громадську думку, яка буде обґрунтованою та надійною та сприятиме позитивному розвитку суспільства.

ЗМІ мають потенціал для формування громадської думки. Однак при цьому вони можуть зіткнутися з низкою проблем [33]. Наприклад, ЗМІ може знадобитися вирішити, які питання є найважливішими, і відобразити думки кандидатів щодо цих тем. Крім того, їм потрібно вибрати правильні новини для демонстрації та, у свою

чергу, формувати політичну реальність. Це часто здійснюється за допомогою переконливої комунікації, і вважається, що такий тип впливу більше впливає на третіх осіб, ніж на людей, на яких він спрямований. Люди, які піддаються переконливій комунікації в ЗМІ, схильні думати, що це матиме більший вплив на інших, ніж на них самих. Так, люди часто міркують, що «на мене не вплинуть, але їх (третіх осіб) цілком можна переконати». Це відоме як «ефект третьої особи», і це може допомогти пояснити, чому існує певна соціальна поведінка, така як страх перед єретичною пропагандою релігійних лідерів і страх інакомислення з боку політичних правителів [34].

Правильне подання новин є головним викликом для ЗМІ, особливо під час кризи. У деяких країнах із сильною цензурою точність і надійність даних може стати головною проблемою. Політизація пандемії також може порушити збір і аналіз даних, а також завадити поточним дослідженням. Таким чином, ЗМІ стикаються з труднощами у забезпеченні точності звітності через політичне втручання та зміни вимог до звітності. Тому вони повинні знати про зміни, які впроваджує політична влада, які можуть вплинути на якість і прозорість звітності щодо даних про COVID-19 [35].

Крім того, вони повинні бути уважними до змін у процесах звітності та вимогах щодо забезпечення точності звітності. Використання засобів масової інформації в дослідженнях може бути обмежено джерелами, які заслуговують довіри та які пройшли перевірку медіа-упередженості/перевірки фактів із рейтингом фактичних повідомлень «високий» або «дуже високий».

Проте засоби масової інформації можуть подавати сумнівну та потенційно упереджену інформацію, і іноді вони є єдиним джерелом «найважливіших новин» та інформації під час надзвичайної ситуації у сфері охорони здоров'я [35]. Тому ЗМІ мають бути особливо обережними, повідомляючи новини під час пандемії, оскільки помилки можуть призвести до серйозних наслідків.

Етичні міркування, пов'язані з впливом ЗМІ на громадську думку, різноманітні. Наприклад, об'єктивність іноді служить оманливим прикриттям для маніпуляцій. На жаль, журналісти мають обмежені знання з деяких тем, що робить

їх вразливими для маніпуляцій через інсценовані псевдоподії. Це особливо очевидно, коли мова йде про сільське господарство та екологічні проблеми [37]. Варто зазначити, що ЗМІ можуть суттєво впливати на суспільне сприйняття цих сфер. Тому журналісти мають бути більш уважними, висвітлюючи інсценовані події. На жаль, вони часто ігнорують етичні аспекти свого наголосу на об'єктивності та висвітленні подій.

Крім того, стан громадської думки, котра знаходиться під впливом засобів масової інформації, часто є ненадійним та суперечливим. Повсюдні опитування громадської думки за власним вибором є звичайним сурогатом поінформованої громадської думки. Проте масові зображення громадської думки щодо боротьби зі злочинністю та пенітенціарної політики викликають великі сумніви [36]. Таким чином, важливо враховувати етичні міркування впливу ЗМІ на громадську думку.

Поява соціальних мереж значно вплинула на вплив засобів масової інформації на громадську думку, докорінно змінивши спосіб спілкування людей з новинами та політичним контентом [38].

Соціальні мережі, такі як Facebook і Twitter, можуть об'єднувати людей зі схожими інтересами та думками та пропонувати персоналізовану стрічку новин, яка з більшою ймовірністю вплине на електоральні очікування та поведінку громадян, ніж ЗМІ чи опитування.

Дослідження показали, що особисте спілкування в соціальних мережах має більший вплив на явку на місцевих виборах у Німеччині, ніж масова комунікація [39]. Давно визнано, що соціальні мережі відіграють певну роль у формуванні громадської думки поряд із засобами масової інформації, і взаємодія між агентами в соціальних мережах може посилити вплив ЗМІ на громадську думку [38].

Було запропоновано модель для вивчення впливу мас-медіа, змодельованих як прикладне зовнішнє поле, та соціальних мереж на громадську думку, і дослідження зазвичай показують, що вплив мас-медіа є слабшим, ніж вплив соціальних мереж.

Дослідження, як правило, проводилися з метою вивчення впливу взаємодії виборців з іншими людьми та уваги, яку вони приділяють ЗМІ, на явку, але медіа та міжособистісні ефекти переважно вивчалися як окремі програми досліджень.

Було проведено дослідження, щоб визначити, яке потенційне джерело впливу було сильнішим, коли йдеться про голосування – неформальне спілкування людей у соціальних мережах чи офіційне спілкування ЗМІ [39].

Встановлено, що вплив ЗМІ на схильність індивідів брати участь у виборах опосередковується установками, але соціальні мережі мають сильніший вплив на схильність індивідів брати участь у виборах, ніж ЗМІ. Що стосується сприйняття ризику, дослідження показало, що особисте сприйняття ризику опосередковує вплив впливу засобів масової інформації та залучення SNS на запобіжну поведінку, і що залучення SNS є сильнішим предиктором сприйняття ризику, ніж вплив засобів масової інформації. Загалом дослідження показує, що поява соціальних мереж значно вплинула на вплив ЗМІ на громадську думку [38].

Соціальні медіа стали важливим інструментом формування громадської думки. Він широко використовувався для просування політичних планів і справ. Потенційний вплив соціальних медіа є комплексним, включаючи посилення глобальних зв'язків, зміни в тому, як люди будують соціальну ідентичність, і створення платформи для соціальних рухів.

Більше того, його використання призвело до глибоких змін у моделях соціальної взаємодії в сучасному суспільстві. Незважаючи на свій позитивний вплив, це створює численні проблеми, такі як соціальна ізоляція, нездорові порівняння та поширення шкідливої інформації.

Крім того, це має потенціал для негативних подій, таких як поширення чуток, підриг владі та сприяння терористичним актам. Крім того, слід вивчити етику використання соціальних мереж у кризових ситуаціях, щоб збалансувати її позитивні та негативні наслідки [42].

Соціальні мережі можна використовувати різними способами. Його можна використовувати для викриття корупції та зловживань, розширення реагування на надзвичайні ситуації та управління ними, краудсорсингу та співпраці, створення соціальної згуртованості, подальших причин та посилення досліджень.

Його також можна використовувати для прослуховування публічних дебатів і моніторингу ситуацій у надзвичайних ситуаціях, катастрофах і кризах.

Незважаючи на ризики, пов'язані з його використанням, суспільний консенсус щодо етики, як правило, переважить недобросовісні спроби підірвати ЗМІ [42].

Хоча дослідження не надають конкретної інформації про переваги та недоліки використання соціальних мереж для формування громадської думки, очевидно, що соціальні медіа можна використовувати як для позитивного, так і для негативного впливу на громадську думку.

Соціальні мережі, з іншого боку, пропонують нові можливості для ознайомлення з новинами. Вважається, що ці мережі мають сильний вплив на те, як новини поширюються та сприймаються, і, отже, на те, як формується громадська думка. Люди з більшою ймовірністю оцінять новини, якими поширюється в соціальних мережах, як заслуговують довіри, якщо ними поділився друг [43].

Користувач повинен розглядати цього друга як чесного лідера думок, оскільки відомо, що лідери думок мають вплив на громадську думку.

Присутність цих лідерів громадської думки в соціальних медіа-мережах користувача може підвищити рівень довіри та посилити їхню поведінку в пошуку інформації. Цей ефект ще більше посилюється, коли лідер думок ставить запитання під час обміну контентом. Важливо також зазначити, що користувачі можуть формувати думку про довіру до новинних видань на основі вмісту, з яким вони стикаються в соціальних мережах. Соціальні мережі, такі як Facebook, використовуються громадськістю як для обміну новинами, так і для ознайомлення з новинами [43].

Повідомляється, що половина всіх користувачів і щонайменше 30% дорослих США читають новини у Facebook. Зважаючи на це, очевидно, що громадськість відіграє значну роль у використанні соціальних мереж для формування громадської думки. Процес оприлюднення цифрових новин сильно залежить від міжособистісної комунікації, яка відіграє важливу роль у формуванні більшої уваги громадськості до новин. Довіра до новин, у свою чергу, має наслідки для процесів обміну новинами в соціальних мережах, а також довіри до новин.

Отже, оцінки новинного контенту, опублікованого в соціальних мережах, можуть спрямовувати майбутні взаємодії з конкретними новинними виданнями [43].

Зрозуміло, що громадськість відіграє певну роль у використанні соціальних мереж для формування громадської думки [43].

ЗМІ мають здатність формувати громадську думку різними способами. Його вплив є кумулятивним, оскільки один і той же зміст може бути представлений кілька разів. Особливо це стосується еліт, оскільки дебати щодо поляризації часто випливають із їхніх моделей.

Щодо ЗМІ, то доведено, що вони впливають на формування громадської думки, і цей вплив ще більше посилюється образами реальності, які подають ЗМІ.

Дослідження медіа-ефектів проводяться в США протягом тривалого часу, і вони в основному стосуються відсталих ефектів громадської думки. Відомо, що засоби масової інформації впливають на всі аспекти взаємозв'язку між громадською думкою та контекстними ефектами, і існує постійний і повторюваний процес.

Крім того, обговорювалися дуже впливові особи та їхній вплив на громадську думку [50].

Важливо також зазначити, що розміри ефекту, виявлені в дослідженнях медіа-ефектів, загалом невеликі, і тому їх вплив обмежений. Зрештою, вплив ЗМІ на громадську думку є важливою сферою дослідження, яка може допомогти нам зрозуміти динаміку громадської думки [18].

Для забезпечення точності та відповідальності у формуванні громадської думки ЗМІ повинні використовувати перевірку фактів і мінімізувати упередженість у висвітленні.

Крім того, засоби масової інформації мають надавати різноманітні погляди на проблему, щоб забезпечити відповідальне висвітлення. Наприклад, повідомляючи про зміну клімату, ЗМІ повинні шукати точну наукову інформацію. Це важливо, оскільки дослідження показують, що висвітлення ЗМІ зміни клімату є значною мірою функцією еліти та економічних факторів.

Крім того, оприлюднення громадськості наукової інформації про зміну клімату має мінімальний вплив на громадську стурбованість.

Домогтися акуратності та відповідальності у формуванні громадської думки також може допомогти медіаграмотність населення [53]. Це пояснюється тим, що навчання медіаграмотності може допомогти громадськості відповідально інтерпретувати повідомлення ЗМІ та сформувати більш поінформовану громадську думку.

Підсумовуючи, ЗМІ мають забезпечити точність і відповідальність у формуванні громадської думки шляхом мінімізації упередженості, надання різноманітних точок зору та пошуку точної наукової інформації.

Потенціал ЗМІ до упередженості зростає з підвищеною увагою, яку вони приділяють політичним і суспільним питанням [18]. З огляду на це, вплив впливу ЗМІ на громадську думку все ще залишається дискусійним.

Для того, щоб забезпечити точність і неупередженість, медіаорганізації повинні зосередитися на точності, упередженості та впливі впливу ЗМІ на національну думку. Важливо, щоб ЗМІ точно відображали реальний світ, а не формували новини під власну політичну владу. Крім того, медійні організації повинні знати про різні норми та впливи, які сприяли інформаційній упередженості [56].

Крім того, медіаорганізації можуть забезпечити точність і неупередженість, вживаючи заходів для врахування можливої упередженості та бажаючи виправити її. Це включає в себе врахування різних аспектів, які можуть вплинути на громадську думку, таких як добровільність, особиста здатність впливати на ризик, знайомство та докази для оцінки обґрунтованості та справедливості конкуруючих вимог. Крім того, медійні організації повинні усвідомлювати проблеми упередженості ЗМІ, негативу та партійної упередженості у формуванні думки. Крім того, медійні організації повинні знати про потенційний вплив чартерних шкіл на громадську думку [21]. Усі ці кроки допоможуть ЗМІ забезпечити точність і неупередженість новин.

1.2. Характеристика джерельної бази дослідження

Як важливий соціальний інститут, ЗМІ мають значний вплив на політичні процеси в суспільстві. Конституційна свобода слова та відсутність цензури дозволяє журналістам всебічно висвітлювати важливі події та явища. Однак свобода слова в медіа не означає толерантності чи безвідповідальності. Якщо свобода слова заходить надто далеко, вона може деформувати політичні, соціальні, економічні та культурні орієнтири суспільства та окремих громадян, що матиме негативні соціальні наслідки.

Цілі та особливості діяльності ЗМІ можуть призводити до маніпулювання суспільною свідомістю. Справа в тому, що ЗМІ конструюють реальність, контролюючи порядок висвітлення подій ("gatekeeping").

Політична реальність постійно відтворюється діями членів суспільства. Розвиток засобів масової інформації, особливо електронних, і поява глобальної мережі інформаційних систем має не лише технологічне та економічне значення. У сучасному світі ЗМІ функціонують як незалежні політичні гравці, оскільки вони отримують владу, щоб стверджувати, нав'язувати і захищати свої вимоги і змушувати інших гравців діяти відповідно до них. Політична комунікація стає визначальним фактором розвитку всіх інститутів сучасного українського суспільства.

У сучасному політичному процесі ЗМІ постають не лише як носії інформації, але й як приклад називання та інтерпретації подій. ЗМІ, завдяки своїй величезній здатності впливати на аудиторію, не лише формують думки про події, а й відтворюють їх, висвітлюючи події. Вони відтворюють подію, роблячи її новиною, розміщуючи в символічному просторі та інтерпретуючи її.

Під час написання кваліфікаційної (магістерської) роботи було використано матеріали, які за походженням можна поділити на такі групи:

- 1) медійні матеріали;
- 2) аудіовізуальні матеріали, такі як інтерв'ю та відеожурнали
- 3) сторінки у соціальних мережах
- 4) Українські стратегічні документи та законодавство;

5) матеріали світових рейтингів.

Першу групу джерел склали матеріали ЗМІ, що складаються з періодичних видань та новинних статей з міжнародних та національних інформаційних медіа-платформ про важливі та відомі події досліджуваного року.

Основу інформаційної бази склали авторитетні новинні платформи BBC та CNN, але також були залучені й інші ЗМІ (Guardian, Washington Post, New York Times). Якісний контент-аналіз проводився шляхом відстеження та аналізу новинних стрічок за пошуковим запитом "Україна".

Другим джерелом інформації стали аудіовізуальні матеріали (зображення, кіно- та відеоматеріали, в тому числі сторінки та перші шпальти іноземних журналів з фотографіями подій в Україні, що відображають життя, місце та роль українського суспільства під час військового інциденту).

Також було проаналізовано новини та аудіовізуальні матеріали з таких медіа-платформ, як BBC News та CNN International.

Переглянуто та проаналізовано велику кількість кореспондентських матеріалів, зокрема інтерв'ю з сучасними політиками. Матеріали найпопулярніших світових глянцевого журналів були зібрані для дослідження специфіки висвітлення української проблематики на обкладинках журналів.

Було вивчено низку джерел про позицію та роль українського суспільства у військових питаннях, включаючи приклади героїчних українських військових, звичайних українських волонтерів, креативних українських ілюстраторів та графічного дизайну в іноземних медіа-мовниках.

Третім джерелом інформації стали сторінки в соціальних мережах українських політиків, українських культурних брендів та громадських організацій, які беруть активну участь у волонтерській діяльності. Ці джерела стали особливо корисними при написанні третього ідеологічного розділу, де було виявлено трансформацію іміджу України під час воєнних дій.

У процесі написання цієї роботи були використані державні сайти, зокрема офіційний сайт України, Ukraine UA, 100 історій відважних українців. stories), офіційний сайт Президента України Володимира Зеленського.

Також були згадані сторінки, що анонсують закордонні виставки та презентаційні заходи на підтримку України, наприклад, офіційні Facebook-сторінки Printemps Ukraine та Міланської трієнале.

Для отримання повнішої картини було також проаналізовано персональні сторінки українських політиків у соціальних мережах, зокрема Володимира Зеленського та Олени Зеленської.

Четверта група включає українські стратегічні документи та законодавство щодо позиції України за кордоном. У рамках цього дослідження вважаємо за доцільне перелічити найновіші та найпрактичніші державні стратегії та аналітичні роботи експертів (і багато інших), які презентують та окреслюють зовнішньополітичний курс України, а також окреслюють питання міжнародного іміджу та позиціонування.

Насамперед, це видання побачило світ у рамках проекту "Концепції зовнішньої політики України", що реалізується Дипломатичною академією України при МЗС за підтримки Представництва Фонду ім. Фрідріха Еберта в Україні та Білорусі та у співпраці з телеканалом "UA: Україна". Analytica - відповідь на зовнішньополітичні напрями програми діяльності Уряду на 2019 рік.

По-друге, Наказом МЗС від 24.03.2021 р. була прийнята Стратегія публічної дипломатії України, яка стала основою для просування позитивного іміджу України за кордоном та нового нарративу про нашу країну перед початком повномасштабного російського військового вторгнення.

До п'ятої групи увійшли матеріали про світові рейтинги. У дослідженні використано дані з рейтингів "Топ-15 найпопулярніших новинних сайтів світу 2022" та "Топ-50 новинних сайтів світу", а також зі звіту State of Mobile Internet Connectivity Report.2019.

Магістерське дослідження ґрунтується на системному підході, який є загальнонауковою методологічною орієнтацією для розробки методів і прийомів теоретичного дослідження складних предметів. Системний підхід ґрунтується, насамперед, на цілісному, якісному аналізі об'єкта або явища та розкритті механізмів, які інтегрують його частини в єдине ціле [16].

Системний аналіз ґрунтується на принципі багатовимірності, тобто розгляді досліджуваного об'єкта з кількох планів або аспектів. Саме за допомогою цього принципу багато авторитетних вітчизняних і зарубіжних дослідників розглядали такі поняття, як "інформаційний простір", "інформаційне середовище", "комунікація", а також різні підходи до їх визначення.

Виходячи з принципу багатовимірності системного підходу, було розглянуто основні характеристики та особливості цих термінів.

Окрім цього було використано низку загальнонаукових та спеціальних методів.

У процесі дослідження було використано порівняльний метод. За допомогою цього методу порівнювався новинний контент двох досліджуваних медіа-платформ, а саме BBC News та CNN International, а також висвітлення України цими медіа-мовниками.

Для проведення комплексного дослідження були використані такі спеціальні методи, як метод кейс-стаді, контент-аналіз та івент-аналіз.

Метою використання методу кейс-стаді в цьому дослідженні є ілюстрація теорії, практичних прикладів та їх поєднання.

Зокрема, метод кейс-стаді був використаний для того, щоб показати, які новини висвітлювали у своїх дослідженнях різні світові ЗМІ та які зв'язки між ними існують. Крім того, метод кейс-стаді був використаний для того, щоб навести приклади трансформації іміджу України у 2022 році в різних сферах, таких як українська лексикологія, приклади нових слів, приклади подій, під час яких українські періодичні видання з'являлися на обкладинках світових глянців, приклади української мейнстрімної культури під час війни, тощо. виявилися дуже корисними.

Основним методом дослідження є якісний контент-аналіз, який передбачає процедуру визначення категорій аналізу та потенційне прочитання текстів. Контент-аналіз є основоположним, оскільки було опрацьовано та глибоко проаналізовано великий обсяг новинної періодики з національних та міжнародних ЗМІ з різних тематичних аспектів.

Івент-аналіз використовується при обробці публічної інформації для виявлення та систематизації отриманої інформації з метою пошуку відповідей на поставлені питання. Цікавим аспектом використання івент-аналізу було дослідження та пошук різноманітних закордонних подій, присвячених українській військовій трагедії та висвітленню української культури з метою покращення іміджу України.

Таким чином, різні групи джерел, згадані вище, були використані для аналізу складного іміджу України на сучасному етапі розвитку міжнародної системи.

Основною причиною цього є те, що саме через медіа-канали можна чітко простежити, як події в Україні висвітлюються іноземними мовниками і який образ вони створюють в очах іноземних суспільств. Різноманітні аудіовізуальні та фотографічні джерела, а також сторінки в соціальних мережах допомогли точніше зрозуміти характер новинних випусків та якісно розширили ідеологічне наповнення цього дослідження.

Українські стратегічні документи та законодавчі заходи допомогли проаналізувати, в якому напрямку рухаються українські політики та публічна дипломатія в останні роки в напрямку покращення іміджу нашої країни. Остання група документів - світові рейтинги - дозволила дослідити, які світові ЗМІ є найпопулярнішими та найширше висвітлюються міжнародною спільнотою.

Поєднання загальнонаукових та конкретно-наукових методів дозволило мені досягти мети та завдань мого магістерського дослідження.

Висновки до розділу 1

Основними сферами дослідження громадської думки є політика (виборчі кампанії, ставлення до влади, прийнятність політичних рішень), соціальна сфера та бізнес (споживчий та рекламний ринки).

Основними аспектами впливу ЗМІ на суспільні настрої є вплив на суспільні потреби, зміна настроїв через повторення певної інформації, а також зменшення особистого простору людини для того, щоб залишитися незачепленою рекламою та іншою інформацією за її призначенням [1].

Механізми та прийоми психологічного впливу для донесення інформації до аудиторії включають в себе наступні. До них відносяться навіювання, переконання, психічне зараження, техніка переконання, завоювання аудиторії та аргументація. Багато медіа-технологій є вкрай неетичними та некоректними. Слід також пам'ятати, що не існує незалежних засобів масової інформації; всі вони мають власників і спонсорів, які переслідують власні цілі та інтереси.

Групи журналістів відіграють важливу роль у роботі ЗМІ. Однією з функцій журналістів є впровадження певних фактів у суспільну свідомість з метою впливу на людей.

Багато українських журналістів працюють на зміцнення національних інтересів, а також дотримуються високих професійних стандартів, як дуже влучно зауважує В. Лизанчук: "Більшість журналістів, політиків і громадян розглядають свободу слова як питання високих моральних і духовних принципів, національних інтересів України та здорового людського глузду". Корисно знати, що вони розуміють її як усвідомлену необхідність творити добро, служити потребам.

Друга група журналістів - громадяни України - трактують свободу слова як всездозволеність і використовують її для власного самозвеличення та корпоративних інтересів, що іноді призводить до політичних зловживань всупереч інтересам Української держави.

Третя частина - журналісти та політики, які використовують свободу слова в Україні для знищення національної ідеї, підриву суспільних настроїв, морально-психологічного приниження українських патріотів, політичного та ідеологічного

переслідування українців, прищеплення їм кріпацтва, малоросійства та комплексу меншовартості.

Чверть заможних громадян України (олігархи, можновладці та частина куплених і безсоромно проданих журналістів) використовують свободу слова лише для задоволення споживацьких, корупційних та політичних інтересів. Вони не дбають про естетичні, мистецькі, моральні, духовні чи національні інтереси своїх читачів, глядачів і слухачів. Їх не цікавлять естетичні, художні, моральні, духовні та національні інтереси своїх читачів, глядачів і слухачів, бо такі поняття, як честь, совість, гідність і елементарна порядність для них є пережитками минулого" [2, с. 75].

В останнє десятиліття особливого поширення набула мережева журналістика і так званий "блогінг", тобто ведення щоденника, журналу або блогу на платформах інтернет-ресурсів. Хоча цей вид онлайн-літератури з'являється на сторінках інтернет-сайтів і набуває прихильників, він також регулярно публікується на традиційному папері, стаючи синтетичним жанром десь між публіцистикою та оповіданням, створюючи ілюзію безпосередньої розмови з читачем.

Ця популярність має свої недоліки. Останнім часом такі журнали та газети стали більш схильними до комерціалізації та популізму. Успішним авторам, які мають щонайменше 1 000 передплатників, все частіше платять за записи на замовлення, допомагають організувати поїздки та екскурсії, а також зазирають за лаштунки різних галузей промисловості, державних установ та організацій.

Публікація ексклюзивної інформації розширює читацьку аудиторію, а організатори та спонсори таких записів отримують новий майданчик для прихованої реклами та політичної агітації. Така журналістика, не завжди чесна, сприяє сприйняттю громадськістю блогів як рекламних майданчиків і провокаторів політичних кампаній, що призводить до необхідності реєстрації таких великих журналів і блогів як повноцінних засобів масової інформації. Для того, щоб відволікти увагу від важливих питань, ЗМІ насичують інформаційний простір малозначущими повідомленнями [3].

Цей прийом використовується для того, щоб громадяни не отримували реальної інформації про певні події. ЗМІ також нав'язують громадянам, як вони повинні жити, що носити тощо. Можна зробити висновок, що ЗМІ впливають на ціннісні орієнтації суспільства.

ЗМІ знають, які новини потрібні людям, іноді краще, ніж вони самі. ЗМІ мають великий вплив і значною мірою контролюють суспільну свідомість. В інформаційну епоху інформація є відкритою і масовою. За допомогою декількох кліків на смартфоні можна легко знайти новини, що цікавлять. Кілька століть тому новини були доступні лише еліті, а не широкому загалу.

Реклама в ЗМІ формує світогляд сучасної людини і апелює до емоційної сфери, а не до свідомості глядача. Також саме реклама нав'язує деструктивні стереотипи поведінки, не властиві традиційним культурам. Важливу роль у цьому відношенні відіграють телебачення та інтернет.

Сучасні мас-медіа - це моделі реальності та альтернативні "картини світу". У політичній реальності медіа створюють умови для вибору альтернатив, полюсів суспільного розвитку.

Політична сила ЗМІ полягає в їхній здатності створювати явища силою слова (і зображення) та представляти моделі й альтернативи політичного розвитку. Роль медіа у конструюванні політичної реальності полягає у виявленні позицій політиків та представленні політичних вимог у структурі діалогу.

Сила ЗМІ може бути використана як для підриву демократичних інститутів і процесів, так і для підтримки демократії.

ЗМІ є унікальним каналом для охоплення якомога ширшої аудиторії та засобом постійного контакту між партнерами по діалогу та їхніми прихильниками і опонентами. Це форум для політичного діалогу, на якому можливі різні маневри, зміна позицій, стратегій і тактик, використання широкого спектру засобів кодування і передачі інформації.

Медіа виступають не лише як ініціатори діалогу, але й як актори діалогічного конструювання політичної реальності. Дії медіа спрямовані не на перемогу однієї зі сторін, а на досягнення спільного позитивного результату.

У сучасних суспільствах медіа є майданчиками демократичного дискурсу, які через комунікативну взаємодію створюють базові умови для мовного та практичного конструювання політичної реальності.

РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МЕДІА СФЕРИ В УМОВАХ ВІЙНИ

2.1. Стан і особливості функціонування медіасфери під час війни

Засоби масової інформації (ЗМІ) відіграють вирішальну роль у формуванні громадської думки та інформуванні людей про події, що відбуваються в усьому світі. Під час війни ЗМІ стають ще більш важливими, оскільки їх можна використовувати як інструмент пропаганди, джерело інформації для громадськості та розцінювати, як «сторожового пса» за діями уряду та порушеннями прав людини. Однак війна створює значні проблеми для свободи та безпеки ЗМІ, а також порушує етичні питання про те, як повідомляти про делікатні та складні теми. Ми досліджуватимемо роль ЗМІ в умовах війни, вплив війни на свободу та безпеку ЗМІ, а також етику та відповідальність звітування про війну.

Під час війни ЗМІ можуть служити багатьом цілям. З одного боку, їх можна використовувати як інструмент пропаганди та психологічної війни. Уряди та озброєні групи можуть використовувати ЗМІ для формування громадської думки, демонізації своїх ворогів і вербування прихильників. З іншого боку, медіа можуть служити джерелом інформації та новин для громадськості. Це особливо важливо в зонах бойових дій, де люди можуть мати обмежений доступ до інформації про те, що відбувається навколо них.

Зрештою, засоби масової інформації можуть «контролювати» дії уряду та порушення прав людини. Журналісти можуть розслідувати та повідомляти про зловживання владою, корупцію та порушення міжнародного права. Таким чином ЗМІ можуть притягнути до відповідальності тих, хто має владу, і забезпечити інформування громадськості про те, що відбувається.

Варто зазначити що, війна створює значні проблеми для свободи та безпеки ЗМІ. Журналісти часто стають мішенями як урядів, так і збройних груп за свої репортажі, і багато з них були вбиті, ув'язнені або переслідувані. Журналісти в Україні не є винятком, тому громадськості відомі такі імена, як Павло Шеремет, Георгій Гонгадзе, Олена Приходько чи Віталій Устименко. Ці випадки свідчать про те, що робота журналістів в Україні може бути небезпечною, і іноді вони стикаються

з різними формами тиску та переслідувань. Захист свободи слова та безпека журналістів є важливою складовою демократичного суспільства.

Крім того, інфраструктура та ресурси, життєво важливі для роботи ЗМІ, такі як комунікаційні мережі та редакції, можуть бути пошкоджені або знищені під час конфлікту. Це може ускладнити журналістам доступ до інформації та звіт про події, що відбуваються навколо них. Нарешті, уряди та озброєні групи можуть обмежувати доступ до зон конфлікту та інформації, що ускладнює журналістам виконання їхньої роботи та точне та всебічне висвітлення подій.

Репортажі про війну порушують етичні питання про те, як збалансувати право громадськості на інформацію та необхідність захисту національної безпеки та військових операцій. Журналісти повинні бути обережними, щоб не розкривати конфіденційну інформацію, яка може завдати шкоди національній безпеці чи поставити війська під загрозу. Водночас вони повинні забезпечити інформування громадськості про те, що відбувається, і викриття зловживань владою та прав людини. Звітування про війну також вимагає уникати упереджень і стереотипів у звітах про різні сторони конфлікту, і звісно забезпечувати точність і перевірку фактів у звітах про делікатні та складні питання. Це особливо важливо в ситуаціях, коли може існувати кілька суперечливих наративів про те, що відбувається.

ЗМІ мають потенціал для формування громадської думки та формулювання політики під час воєн і гуманітарних криз. Це явище було названо ефектом CNN. Вплив ЗМІ можна пояснити розвитком комунікаційних технологій, які мають доступ до широкої аудиторії. Наприклад, автори книги «Journalism and the New World Order, Studying War and the Media» зосереджуються на ролі пропаганди у репортажах про війну після війни у В'єтнамі [1]. Вони пропонують журналістам прагнути залишатися незалежними та об'єктивними у висвітленні конфліктів. У книзі також зазначено, що ЗМІ можуть формувати громадську думку та впливати на політичні рішення щодо війни. Крім того, автори обговорюють, як ЗМІ можуть маніпулювати політичними планами під час війни [1].

Взаємозв'язок між повідомленнями ЗМІ та посиланням на юрисдикцію Міжнародного кримінального суду (МКС) детально досліджено, причому

повідомлення про воєнні злочини Росії в Україні використано як практичне дослідження [1].

Такі фактори, як теорія цінностей новин, зв'язок журналістики з владою, джерела, мова та пропаганда, були визначені як чинники впливу на виробництво новин, які, своєю чергою, можуть впливати на роль ЗМІ в виправданні втручання ІСС [1].

Важливо зазначити, що особливу роль у впливі на сприйняття воєнних злочинів відіграють ЗМІ, створюючи «ефект доступності». Це ще більше ускладнюється використанням таких формулювань, як «побічний збиток» для опису жертв серед цивільного населення, а також юридичних і культурних термінів, таких як «геноцид» і «воєнні злочини» на користь елітних груп. ЗМІ також значною мірою покладаються на джерела новин і військову термінологію, а вплив ЗМІ під час криз визначається реальними розрахунками та ефектами бумеранга. Дарма що, ступінь впливу ЗМІ на процеси прийняття рішень, зокрема щодо зовнішньої політики, залишається непереконаливим і невизначеним [1].

Засоби масової інформації є впливовим інструментом перед обличчям конфлікту, оскільки вони часто служать платформою для дискурсу та обговорення. Це особливо актуально, коли йдеться про публічну сферу, оскільки вона дає можливість людям отримати інформацію про конфлікт.

Анонімна аудиторія може забезпечити зворотний зв'язок між поінформованим дискурсом еліти та чуйним громадянським суспільством. Завдяки цьому обміну інформацією саморегульована медіасистема отримує незалежність від свого соціального середовища [2].

Крім того, він може діяти як потужна сила з точки зору посередництва політичної комунікації в публічній сфері. Зрештою це може призвести до легітимації складних суспільств через процес обговорення. Таким чином засоби масової інформації забезпечують більш поінформовану громадську думку та більшу здатність формувати політику.

Оскільки ми живемо у час масової диджиталізації, варто розкрити питання використання соціальних мереж, яке стає все більш поширеним у сучасному

суспільстві, зокрема під час війни. Вплив соціальних мереж на поширення інформації під час війни є темою великого інтересу та важливості. Вивчаючи вплив соціальних мереж на громадську думку та суспільство загалом, варто відокремити вивчення того, як соціальні мережі впливають на поширення інформації під час війни та можливі наслідки, які можуть виникнути.

У кризові часи, а особливо під час війни, соціальні мережі стали життєво важливим інструментом поширення інформації. Онлайнкові соціальні мережі, такі як Twitter, Facebook і Instagram, зазвичай використовуються для обміну новинами та оновленнями, а отже швидко поширюють будь-яку інформацію, будь-якого користувача.

Безперечно соціальні мережі спрощують обмін інформацією та спілкування між користувачами, однак вони створюють можливість маніпуляцій і поширення фейкових новин, що призводить до всеохопної розгубленості, паніки та інформаційного хаосу.

Необхідність інформаційної гігієни зростає та набуває особливого значення, адже поширення фейкових новин викликає все більше занепокоєння. Істинна, яку засвоїли більшість українців за час повномасштабного вторгнення полягає в тому, що новини не просто мають великий вплив на думки чи позицію у певних питаннях, але й іноді можуть вплинути навіть на хід та результати визначних подій.

Одне з найбільших досягнень людства у сфері технологій, а саме здатність ІІІ створювати підробні фото та відео створює неабиякі проблеми, адже з розвитком програм та доступністю їх використання, оригінал від фейку стає відрізнити все важче. Особливою популярністю користуються програми типу Deepfake, які здатні створювати вигадані відео з участю реальних осіб, що важко відрізнити від реальних матеріалів.

Варто виділити також і те, що залежність від технологій може збільшити ризик кібератак, які можуть спрямовуватися на військові системи звітування та впливати на правдивість інформації.

Ще одну важливу місію у медіа під час війни відіграють «іноземні агенти», які створюють та поширюють дезінформацію. Іноземні агенти можуть активно працювати на збільшення конфліктів або підтримку однієї сторони в конфлікті для досягнення своїх стратегічних цілей.

2.2. Висвітлення війни США в Іраку як першої медійної

Висвітлення війни в Іраку в ЗМІ відіграло вирішальну роль у формуванні громадської думки та просуванні політики уряду [5]. У дослідженні Фахмі, Шахіри та Кіма проаналізовано висвітлення війни в Іраку британською та американською пресою. Дослідження базувалося на докторській роботі Лі Чанг-Хо. дисертацію в Техаському університеті в Остіні, вона не опублікована та доступна через інформаційно-навчальну компанію ProQuest з номером мікроформи UMI: 3144550. Дослідження порівняло висвітлення війни трьома газетами та дослідило, як образ війни був побудований у пресі. Сотні журналістів були присутні в Іраку під час вторгнення США, документуючи війну та вплив, який вона мала на Ірак, солдатів, морську піхоту, а іноді й самих журналістів [6].

Висвітлення в засобах масової інформації часто було упередженим і сенсаційним, з акцентом на американських військових успіхах і мало уваги приділялося жертвам серед цивільного населення. В Австралії засоби масової інформації загалом підтримували війну та зображували її як необхідну відповідь на загрозу тероризму.

У Великобританії у висвітленні війни ЗМІ переважали провоєнні голоси, які спочатку некритично ставилися до рішення уряду розпочати війну. Крім того, висвітлення характеризувалося відсутністю розмаїття поглядів і думок і не змогло належним чином вивчити докази, представлені урядом для виправдання війни. ЗМІ також нехтували розслідуваннями та звітами про альтернативні перспективи, значною мірою покладаючись на офіційні джерела та створюючи наратив, який підтримував війну та демонізував ворога [5].

Роль ЗМІ у впливі на громадську думку була в центрі уваги після реакції адміністрації Буша на напади 11 вересня. У книзі «Продавання страху» автори Скотт і Стрьомбек досліджують, як адміністрація Буша навмисно намагалася маніпулювати висвітленням ЗМІ війни з тероризмом. Це мало драматичний вплив на громадську думку та формулювання політики в епоху Буша-Іраку [7]. Очікувалося, що ця книга стане неоціненним джерелом для висвітлення в ЗМІ та тенденцій опитування протягом цього періоду. Він забезпечив глибокий аналіз впливу висвітлення в ЗМІ на громадську думку щодо громадянських свобод і війни в Іраку. Завдяки широкому контент-аналізу телевізійного висвітлення війни з тероризмом автори зіставили свої висновки з даними громадської думки. Це дало детальну картину реакції американської громадськості на події 11 вересня та її погляди на політику боротьби з тероризмом. Автори виявили, що висвітлення в ЗМІ було зосереджено на «продаванні страху», а не на виконанні своїх обов'язків як вільної преси. Лише після того, як став очевидним негативний вплив його нагнітання страху, ЗМІ «знову відкрили його укуси» [7].

У роки після 11 вересня ЗМІ не інформували громадян, не слугували форумом для обговорення важливих суспільних проблем або незалежним контролем уряду та центрів влади [7]. Ця відсутність спостережної поведінки мала серйозні наслідки, включаючи громадянські свободи та порушення прав людини в країні та за кордоном, втрачені можливості для стримування тероризму та недостатню готовність до катастроф. Теорії соціальної ідентифікації припускають, що зміна ставлення може відбутися лише через збільшення уявної помітності соціального конфлікту.

Однак сучасні теорії припускають, що зміна ставлення відбувається лише після контакту з новою, релевантною для ставлення інформацією. Автори стверджують, що процес соціальної ідентифікації лежить в основі сукупної динаміки підтримки війни [8]. Припливи та відпливи новин про війну на першій сторінці New York Times не завжди пов'язані зі змінами в рівнях загальної підтримки війни в США. Відсутність опозиційних голосів серед еліт і преси

дозволила адміністрації Буша проводити політику, яка загрожує американському суспільству.

«Selling Fear» надає комплексний контент-аналіз медіависвітлення та його впливу на громадську думку. Це буде авторитетне джерело щодо висвітлення в ЗМІ події 11 вересня та її наслідків [7].

Війна в Іраку викликала значне обговорення та аналіз у світових ЗМІ. Було опубліковано чимало книг, статей і досліджень, які розглядають походження, наслідки та уроки війни. Від дослідження кафедри Берка, що вивчає основні причини конфлікту, до пропозиції Марджорі Галеллі для істориків звернутися до Іраку, через двадцять років після війни війна в Іраку була темою наукових роздумів.

У 2023 році було опубліковано дві книги, які аналізують вторгнення Джорджа Буша в Ірак, і багато робіт систематично простежують американо-іракські відносини впродовж 1990-х років.

Дебати про походження війни продовжують мати реальні ставки та мають відношення до обговорень уроків війни для зовнішньої політики США. Крім того, аналізувалася роль союзників США та ООН у підготовці війни [9]. Акт про звільнення Іраку 1998 року проголосив зміну режиму офіційною політикою США щодо Іраку, а безладне закінчення війни в Перській затоці поклало початок конфлікту між США та Іраком. Бажання закінчити справу з Іраком було ще до 11 вересня, а зв'язок між війною в Перській затоці та війною в Іраку недостатньо вивчений. Інспекції озброєнь ООН в Іраку були темою аналізу, і IISS повідомив про витрати на безпеку в 9,95% ВВП у 2016 році, 10,02% у 2017 році та 7,47% у 2018 році [11].

Війна в Іраку була ареною для суперечливих політичних і політичних поглядів і залишається темою гарячих дискусій, оскільки значення та уроки війни мають значні наслідки для глобальної ролі Америки [9].

Висвітлення війни в Іраку в ЗМІ відіграло вирішальну роль у формуванні громадської думки та просуванні політики уряду. У дослідженні Фахмі, Шахіри та Кіма проаналізовано висвітлення війни в Іраку британською та американською пресою [5].

Дослідження базувалося на докторській роботі Лі Чанг-Хо. дисертацію в Техаському університеті в Остіні, вона не опублікована та доступна через інформаційно-навчальну компанію ProQuest з номером мікроформи UMI: 3144550. Дослідження порівняло висвітлення війни трьома газетами та дослідило, як образ війни був побудований у пресі.

Сотні журналістів були присутні в Іраку під час вторгнення США, документуючи війну та вплив, який вона мала на Ірак, солдатів, морську піхоту, а іноді й самих журналістів.

Висвітлення в засобах масової інформації часто було упередженим і сенсаційним, з акцентом на американських військових успіхах і мало уваги приділялося жертвам серед цивільного населення.

В Австралії засоби масової інформації загалом підтримували війну та зображували її як необхідну відповідь на загрозу тероризму. У Великобританії у висвітленні війни ЗМІ переважали провоєнні голоси, які спочатку некритично ставилися до рішення уряду розпочати війну.

Крім того, висвітлення характеризувалося відсутністю розмаїття поглядів і думок і не змогло належним чином вивчити докази, представлені урядом для виправдання війни [5].

ЗМІ також нехтували розслідуваннями та звітами про альтернативні перспективи, значною мірою покладаючись на офіційні джерела та створюючи наратив, який підтримував війну та демонізував ворога.

Роль ЗМІ у впливі на громадську думку була в центрі уваги після реакції адміністрації Буша на напади 11 вересня. У книзі «Продавання страху» автори Скотт і Стрьомбек досліджують, як адміністрація Буша навмисно намагалася маніпулювати висвітленням ЗМІ війни з тероризмом. Це мало драматичний вплив на громадську думку та формулювання політики в епоху Буша-Іраку. Очікується, що ця книга стане неоціненним джерелом для висвітлення в ЗМІ та тенденцій опитування протягом цього періоду. Він забезпечує глибокий аналіз впливу висвітлення в ЗМІ на громадську думку щодо громадянських свобод і війни в Іраку.

Завдяки широкому контент-аналізу телевізійного висвітлення війни з тероризмом автори зіставили свої висновки з даними громадської думки. Це дало детальну картину реакції американської громадськості на події 11 вересня та її погляди на політику боротьби з тероризмом [7].

Автори виявили, що висвітлення в ЗМІ було зосереджено на «продаванні страху», а не на виконанні своїх обов'язків як вільної преси. Лише після того, як став очевидним негативний вплив його нагнітання страху, ЗМІ «знову відкрили його укуси». У роки після 11 вересня ЗМІ не інформували громадян, не слугували форумом для обговорення важливих суспільних проблем або незалежним контролем уряду та центрів влади. Ця відсутність спостережної поведінки мала серйозні наслідки, включаючи громадянські свободи та порушення прав людини в країні та за кордоном, втрачені можливості для стримування тероризму та недостатню готовність до катастроф.

Теорії соціальної ідентифікації припускають, що зміна ставлення може відбутися лише через збільшення уявної помітності соціального конфлікту. Однак сучасні теорії припускають, що зміна ставлення відбувається лише після контакту з новою, релевантною для ставлення інформацією.

Автори стверджують, що процес соціальної ідентифікації лежить в основі сукупної динаміки підтримки війни. Припливи та відпливи новин про війну на першій сторінці New York Times не завжди пов'язані зі змінами в рівнях загальної підтримки війни в США.

Відсутність опозиційних голосів серед еліт і преси дозволила адміністрації Буша проводити політику, яка загрожує американському суспільству. «Selling Fear» надає комплексний контент-аналіз медіависвітлення та його впливу на громадську думку. Це буде авторитетне джерело щодо висвітлення в ЗМІ події 11 вересня та її наслідків.

Війна в Іраку викликала значне обговорення та аналіз у світових ЗМІ [9]. Було опубліковано чимало книг, статей і досліджень, які розглядають походження, наслідки та уроки війни. Від дослідження кафедри Берка, що вивчає основні

причини конфлікту, до пропозиції Марджорі Галеллі для істориків звернутися до Іраку, через двадцять років після війни війна в Іраку була темою наукових роздумів.

У 2023 році було опубліковано дві книги, які аналізують вторгнення Джорджа Буша в Ірак, і багато робіт систематично простежують американо-іракські відносини впродовж 1990-х років. Дебати про походження війни продовжують мати реальні ставки та мають відношення до обговорень уроків війни для зовнішньої політики США .

Крім того, аналізувалася роль союзників США та ООН у підготовці війни. Акт про звільнення Іраку 1998 року проголосив зміну режиму офіційною політикою США щодо Іраку, а безладне закінчення війни в Перській затоці поклало початок конфлікту між США та Іраком. Бажання закінчити справу з Іраком було ще до 11 вересня, а зв'язок між війною в Перській затоці та війною в Іраку недостатньо вивчений [9]. Інспекції озброєнь ООН в Іраку були темою аналізу , і PISS повідомив про витрати на безпеку в 9,95% ВВП у 2016 році, 10,02% у 2017 році та 7,47% у 2018 році. Війна в Іраку була ареною для суперечливих політичних і політичних поглядів і залишається темою гарячих дискусій, оскільки значення та уроки війни мають значні наслідки для глобальної ролі Америки [9].

2.3. Вплив медіа-висвітлення на сучасні конфлікти

Вплив ЗМІ на військові конфлікти в сучасному світі є значним. Різноманітні фактори формують рівень медіависвітлення, наприклад тип військового втручання, і ЗМІ можуть мати вирішальний вплив на громадську думку та підтримку військових дій . Це явище відоме як ефект CNN, де наявність висвітлення в реальному часі та соціальних медіа може створити попит на дії та сформувані зовнішньополітичні рішення.

Проте зв'язок між висвітленням у ЗМІ та зовнішньою політикою не завжди такий глибокий, як припускається, і тележурналістам не слід переоцінювати вплив своїх образів [13].

Крім того, уряди можуть протистояти тиску телевізійного висвітлення [13], а ЗМІ також можуть формувати громадську думку щодо ефективності та легітимності військового втручання.

ЗМІ зосереджуються на конкретних подіях чи інцидентах, а не на загальному контексті чи тлі конфлікту, і наголошують на людському впливі конфлікту, часто зображуючи його як гуманітарну кризу.

Прогрес у комунікаційних технологіях створив можливість вести пряму трансляцію з будь-якої точки Землі, а вакуум, що залишився після закінчення холодної війни, був заповнений зовнішньою політикою врегулювання криз, орієнтованої на ЗМІ.

Вплив нових глобальних медіа в режимі реального часу на військові конфлікти зазвичай розглядається як суттєвий, якщо не глибокий, а ступінь, глибина та швидкість нових глобальних медіа створили новий вид впливу на військові конфлікти.

Оскільки ЗМІ продовжують формувати громадську думку, правдивість джерел новин і матеріалів стає все більш важливою. Сприйняття середовища, джерела та інформації може безпосередньо впливати на поведінку щодо прийняття повідомлення. Крім того, довіра до джерела впливає на готовність людини змінити своє сприйняття на основі наданої інформації. Це має наслідки для розуміння поглядів людей на альтруїзм і дискусій з різних питань, що, своєю чергою, може призвести до законодавчої ініціативи [14].

Правдивість є ключовим поняттям у новинах ЗМІ, оскільки вона має позитивний зв'язок із суспільним сприйняттям. Як місцеві, так і іноземні джерела новин можуть впливати на громадську думку, а правдивість новин значно впливає на сприйняття людьми корисності ЗМІ.

Вплив засобів масової інформації також позитивно корелює з уявленням громадськості про їхню корисність. Соціальні впливи ще більше формують суспільне сприйняття корисності ЗМІ, що, своєю чергою, впливає на ставлення та поведінку людей. Крім того, засоби масової інформації відіграють значну роль у

формуванні того, як люди сприймають та інтерпретують соціальні реалії, зокрема щодо новин, пов'язаних із катастрофами [14].

Охоплення медіа та їх використання безпосередньо впливають на формування поглядів, ставлення та поведінки користувачів медіа. Крім того, ступінь охоплення ЗМІ та збереження інформації може впливати на громадську думку. Засоби масової інформації дають змогу людям отримати уявлення про різноманітні глобальні, соціальні та екологічні проблеми, а надійні та надійні медіаджерела та повідомлення можуть переконати людей.

Сприйняття медіа людьми також суттєво впливає на їхні дії. Громадська думка та реакція зацікавлених сторін залежать від їхнього сприйняття правдивість новин/повідомлень ЗМІ, а висвітлення в ЗМІ менш відомих проблем може посилити стурбованість громадськості цими питаннями.

Споживання новин також може впливати на громадську думку, а ставлення до новин ЗМІ може впливати на альтруїстичну поведінку громадськості. Медіа також відіграють важливу роль у формуванні того, як люди сприймають і формують цінності та думки, і вплив ЗМІ на громадську думку може залежати від того, якою мірою громадськість вже має добре сформовану думку щодо даної теми. Ефективність репутації медіаджерела також може відрізнятись в різних темах, а оцінки конкретних ефектів і сприйняття є значущими факторами, які формують ставлення до ЗМІ [14].

Існує негативний зв'язок між ставленням людей до ЗМІ та їхнім сприйняттям новин ЗМІ, а соціальний вплив впливає на сприйняття людей про новини/повідомлення ЗМІ. Крім того, уявлення людей про новини/повідомлення ЗМІ безпосередньо пов'язані з альтруїстичною поведінкою, а ставлення до новин ЗМІ опосередковує зв'язок між уявленнями населення про використання ЗМІ та альтруїстичною поведінкою [14].

Соціальні медіа також нині сприймаються як інструмент для розуміння та формування суспільного сприйняття та ставлення до конфлікту. За останні роки це змінило те, як окремі люди та громадськість загалом беруть участь як у військових, так і в мирних зусиллях. Соціальні медіа дозволяють отримати доступ до широкого

загалу без втручання з боку політизованих медіа та забезпечують практиків прямим зворотним зв'язком щодо їхніх повідомлень і дій. Це також дає практикам можливість досліджувати учасників конфлікту, їхні стратегії та невдоволення. Крім того, його можна використовувати для впливу на суспільні погляди на користь раннього залучення, діалогу, зменшення насильства та припинення вогню.

Проте соціальні медіа мають негативний досвід підбурювання до поляризації, екстремізму та насильства [18].

Дезінформація може бути джерелом контролю для авторитарних урядів і доходів для постачальників соціальних медіа, обмежуючи прогрес. Крім того, аналітика соціальних медіа та цифрові платформи вразливі до когнітивних і соціальних упереджень, спотворюють збір і аналіз даних, а підроблені облікові записи, боти та тролі створюють відвабний «шум», який може перешкоджати змістовному діалогу. Щоб розв'язувати ці проблеми, законодавці та технічні фірми прийняли кодекси поведінки, посилили моніторинг і нагляд, а також співпрацювали з НУО та представниками громадянського суспільства. Також важливо доповнювати аналіз соціальних медіа іншими традиційними методами та пам'ятати, що користувачі соціальних медіа переважно використовують їхні платформи з соціальних, а не політичних причин [17].

Варто зазначити, що за останні роки роль соціальних мереж у висвітленні конфліктів кардинально змінилася. Поширення Інтернету уможливило легкий доступ до новин та інформації. Платформи соціальних мереж, такі як Weibo, стали джерелом чуток і фейкових новин, які можуть посилити ризики, пов'язані з подіями NIMBY. Це спричинило напругу та соціальні конфлікти, пов'язані з розбудовою таких об'єктів [19].

Щоб краще зрозуміти, як поширюються чутки, для аналізу розповсюдження чуток через соціальні медіа під час заходів NIMBY було використано SARF (соціальна структура ризику). Крім того, поширення неправдивої інформації в соціальних мережах безпосередньо вплинуло на наслідки проблеми. Це також змінило роль медіапрактиків, які тепер є лідерами думок у поширенні чуток. Це

призвело до швидшого розповсюдження чуток в Інтернеті та гострішого соціального конфлікту [19].

Однак на сьогодні проведено небагато досліджень громадської думки в Інтернеті та поширення чуток про NIMBYism. Одне з таких досліджень збило дані, пов'язані з демонстрацією анти-PX у місті Маомін у 2014 році, з платформи Weibo, щоб сформуванати текстову бібліотеку чуток.

Це виявило чотири категорії наративів: національна гордість і досягнення, політика відволікання, політичні та наукові конфлікти та політика самореклами [20]. Дослідження також показало, що коментарі, додані до ідентифікованих наративів, часто суперечили початковим публікаціям, що призводило до створення альтернативних значень. Це включало дезінформацію, політичні та наукові конфлікти, що відображають інформаційно-розважальний сектор, і політику самореклами.

Традиційним ЗМІ та журналістам також довелося адаптуватися до мінливого середовища. Вони використовують семантичні інструменти для покращення збору новинного матеріалу з різних джерел, включаючи соціальні медіа, щоб полегшити представлення інформації під час висвітлення конфлікту.

Соціальні медіа стали цінним джерелом новин для основних ЗМІ у висвітленні конфліктів. Однак це також породило нові виклики, оскільки платформи соціальних медіа мають інші норми порівняно з традиційними медіа. Це спричинило конфлікт між агрегацією та журналістикою, де тип об'єктів, з яких вони будують свої історії, та критерії доказів стали розмитими [20].

Соціальна мережа — це екосистема участі, де цінність створюється шляхом об'єднання внесків окремих користувачів.

Розповсюдження новин СН в соціальних мережах ЗМІ та самими журналістами може призвести до формування суперечливих наративів і конотацій для користувачів. Межа між агрегацією та вихідною звітністю не зовсім чітка, попри спроби провести чіткі межі.

Соціальні мережі пропонують величезний потенціал як інструмент для висвітлення конфліктів і притягнення до відповідальності урядів та інших

зацікавлених сторін. Наприклад, новинні організації можуть використовувати соціальні медіа, щоб більш ефективно висвітлювати війни та конфлікти, тим самим привертаючи увагу громадської думки. Це може стимулювати дії та впливати на політичні рішення.

Крім того, соціальні медіа також можна використовувати як довгостроковий інструмент для відстеження стосунків. Його також можна використовувати для ефективного змащування комунікацій між різними зацікавленими сторонами у вирішенні конфліктів. Це було використано в різних дослідженнях, які вивчали вплив соціальних мереж на проблеми психічного здоров'я. Крім того, соціальні мережі можна використовувати для підвищення обізнаності щодо певних проблем і згуртування людей для спільної роботи над розв'язання цих проблем [25].

Крім того, їх також можна використовувати для створення соціальної мережі та отримання переваг від неї, щоб дізнатися про їхній медичний стан і проблеми зі страховим покриттям [26].

Крім того, соціальні мережі можна використовувати, щоб допомогти людям досягти стратегічних цілей, використовуючи власні мережі. Це використовувалося в різних випадках, коли соціальні медіа використовувалися для організації протестів і перемоги у піар-війні. Нарешті, соціальні медіа також використовувалися для пояснення ролі традиційних ЗМІ в конфліктах і рівня конфлікту. Тому соціальні мережі можна використовувати як потужний інструмент для висвітлення конфліктів і притягнення до відповідальності урядів та інших зацікавлених сторін.

2.4 Технології та їх вплив на медіа у війні

Розкриваючи тему сучасних технологій варто зазначити те, як нова диджеталізована реальність працює на полі бою та впливає на висвітлення інформації у медіапросторі.

Завдяки використанню цифрових інструментів пропаганда з усіх боків тепер легко посилюється. Журналісти більше не можуть покладатися виключно на репортажі про події, свідками яких були безпосередньо, оскільки поширення дезінформації та дезінформації стало більш поширеним [121]. Натомість вони

повинні бути досвідченими в опитуванні інформації та мотивації різних сторін, які надають цифрову інформацію, щоб точно висвітлювати конфлікти [121].

Крім того, цифрові технології дозволили різним сторонам у будь-якому конфлікті розповідати власні історії без посередництва через призму вільної преси [121]. У результаті ті, хто добре володіють російською, стверджують, що новинні дискусії WhatsApp про Україну представляють абсолютно різні погляди на ті самі події [121]. Позиція міжнародних журналістів також змінилася з спостерігачів війни на мішені, що робить технологічний прогрес критично важливим для забезпечення їх безпеки [121].

Технологія не тільки дозволила журналістам отримувати доступ до відео та фотографій для своїх новин, але й інформувала їх про конфлікти через веб-камери в прямому ефірі та зашифровані програми [121]. Технологі революціонізувала висвітлення воєн і конфліктів, дозволивши журналістам збирати інформацію з безпечної відстані, але також полегшила поширення дезінформації, вимагаючи від журналістів більшої кваліфікації в опитуванні джерел.

Вплив технологій на висвітлення війн і конфліктів засобами масової інформації є складним і багатограним. З одного боку, технологія дозволила створити нові канали інформації, які можуть допомогти забезпечити більш тонке розуміння подій, коли вони розгортаються в реальному часі [122].

Ці нові канали можуть надати доступ до інформації, яка раніше була недоступною або важкодоступною, і можуть допомогти заповнити прогалини в розповіді, які, можливо, залишили традиційні ЗМІ. Крім того, використання платформ соціальних медіа та інших цифрових інструментів може допомогти підвищити обізнаність про конфлікти та звірства, які інакше могли б залишитися непоміченими для всього світу.

Політики в усьому світі визнали силу соціальних медіа у формуванні громадської думки, і багато хто зараз мають офіційні акаунти в соціальних мережах, які дозволяють їм напряду звертатися до світу [122]. З іншого боку, вплив технологій на медіа-висвітлення війни та конфліктів також може бути негативним. Зростання «фейкових новин» і пропаганди ускладнило відрізнити правду від

вигадки, а контроль над розповіддю про подію став важливим в епоху соціальних мереж і політики [122].

Тоталітарні держави, як відомо, забороняли платформи соціальних медіа та загальні ЗМІ, коли вони хотіли контролювати наратив у своїй країні, і також відомо, що уряди забороняли доступ до платформ соціальних медіа для контролю внутрішньої реакції на конфлікт [122]. Крім того, виявилось, що вплив платформ соціальних мереж є ширшим, ніж вважалося раніше, оскільки уряди сприяють поширенню новин про конфлікт через ці платформи [122]. Загалом очевидно, що вплив технологій на медіа-висвітлення війни та конфліктів є як позитивним, так і негативним [123][122].

Незважаючи на те, що технологія дозволила створити нові канали інформації та привернула увагу до конфліктів, які в іншому випадку могли б залишитися непоміченими, вона також ускладнила відрізнити правду від вигадки та призвела до збільшення зусиль контролювати розповідь про події. Таким чином, для військових кореспондентів та інших журналістів важливо бути пильними у своїх зусиллях досліджувати інформацію та мотивації різних сторін, залучених у конфлікт [122].

Відносини між війною та ЗМІ були складними, а нові технології ще більше ускладнили це питання. З одного боку, нові технології дозволили ЗМІ більш ефективно збирати та повідомляти новини, розширюючи сферу висвітлення новин [124]. З іншого боку, на норми, що регулюють ведення війни, також вплинув вплив технологій, оскільки сучасна зброя уможливила нанесення точних ударів, які можуть проникати на територію противника з більшою точністю та ефектом [125].

Вплив медіа на війну та конфлікт був предметом численних дебатів серед медіа-науковців, дехто стверджував, що медіа має сильний вплив, а інші вважають, що такий вплив обмежений [126]. Розвиток нових технологій мав драматичний вплив на потік інформації та виробництво новин, особливо в контексті війни та конфлікту. Поява «блогосфери війни та терору» кинула виклик традиційному висвітленню конфлікту в ЗМІ, коли громадські журналісти використовують нові технології, щоб поділитися своїми поглядами на місцях [127].

Незважаючи на технологічний прогрес, який може утримувати журналістів подалі від активних зон конфлікту, жорстока реальність залишається: війни та конфлікти за своєю суттю є небезпечними ситуаціями, які створюють серйозні ризики для журналістів та іншого персоналу ЗМІ [121]. Як виявив Вільям Говард Рассел під час свого висвітлення Громадянської війни для The Times, технології можуть бути палкою з двома кінцями, коли мова заходить про війну та конфлікт [128].

Блогери – це ще один рушій впливу на громадську думку, суспільство, настрої та війну загалом. Російсько-український конфлікт був і досі є гарячою темою в блогосфері з різними наративами та фреймами, які формують безліч дискусій щодня.

Одним із найвідоміших наративів є те, що Путін боїться розвитку України в сучасну демократію західного зразка [128]. Цей наратив свідчить про те, що Путін бачить демократичний прогрес України як загрозу своєму автократичному режиму в Росії та своїм прагненням відновити очолювану Росією сферу впливу у Східній Європі. Інший широко обговорюваний наратив полягає в тому, що Путін хоче дестабілізувати Україну та налякати інші сусідні країни тим, що в їхніх країнах демократія також може бути нежиттєздатною [128]. Цей наратив вказує на те, що Путін хоче, щоб українська демократія зазнала краху, а її економіка розвалилася, що змусить іноземних інвесторів втекти з країни [128]. Ці наративи та фрейми важливі для розуміння того, як блогосфера сприймає російсько-український конфлікт і як вона формує думки та погляди на це питання.

Вони не пов'язані тими самими редакційними обмеженнями, що й традиційні засоби масової інформації, і можуть надати більш різноманітний спектр точок зору на конфлікт. Крім того, блогери отримали значну кількість прихильників у соціальних мережах, що дозволило їм стати впливовими особами на громадську думку.

Під час російсько-українського конфлікту соціальні медіа породили низку впливових блогерів, які формують уявлення суспільства про ситуацію. Ці блогери — це суміш людей, які підтримують війну та повідомляють про неї, часто з

передової [129]. Проте президент Росії Володимир Путін покладався на маніпуляції нарративами ЗМІ та обмеження доступу до інформації для підтримки популярності [131].

Участь Міжнародного кримінального суду (МКС) у конфлікті було проаналізовано за допомогою аналізу контенту та фрейму, щоб з'ясувати, чи існує зв'язок між ними [132]. Також було проаналізовано ландшафт кіберзагроз, щоб зрозуміти зміни через рік після вторгнення Росії в Україну [133]. Крім того, цей конфлікт демонструє безпосередні загрози, пов'язані з дезінформацією, і підкреслює, що агресивна війна Росії проти України є її яскравим прикладом [134]. Всупереч переконанням, що конфлікт в Україні об'єднає російське суспільство, натомість він загострив існуючі розбіжності з різноманітних питань [135].

Соціальні медіа стали ключовим інструментом пропаганди та дезінформації навколо російсько-української війни [136]. Обидві сторони використовували соціальні медіа як зброю у цій війні, використовуючи методи пропаганди для формування громадської думки [138].

Зрозуміло, що соціальні медіа відіграли значну роль у впливі на громадську думку під час російсько-українського конфлікту, а блогери виступали в цьому відношенні як ключові фактори впливу.

Висновки до розділу 2

Засоби масової інформації відіграють вирішальну роль у формуванні громадської думки та інформуванні людей про події, що відбуваються в усьому світі, особливо під час війни. Проте війна створює значні проблеми для свободи та безпеки ЗМІ та піднімає етичні питання щодо того, як висвітлювати делікатні та складні теми. ЗМІ можуть служити багатьом цілям під час війни, у тому числі використовуватися як інструмент пропаганди та психологічної війни, а також як джерело інформації та новин для громадськості. Репортажі про війну піднімають етичні питання про те, як збалансувати право громадськості на інформацію та необхідність захисту національної безпеки та військових операцій.

Роль ЗМІ у впливі на громадську думку була в центрі уваги після того, як адміністрація Буша відреагувала на напади 11 вересня. Війна в Іраку викликала значну дискусію та аналіз у світових ЗМІ. Війна в Іраку була детально проаналізована в книгах, статтях і дослідженнях, які досліджують її походження, наслідки та уроки. Висвітлення війни в засобах масової інформації відіграло вирішальну роль у формуванні громадської думки та просуванні урядової політики, причому упереджене та сенсаційне висвітлення часто зосереджувалось на військових успіхах Америки та нехтували жертвами серед цивільного населення.

Вплив ЗМІ на військові конфлікти в сучасному світі є значним і може формувати громадську думку та підтримку військових дій. Правдивість джерел новин і матеріалів має вирішальне значення для формування поглядів людей на різні питання та може призвести до законодавчих ініціатив. Соціальні впливи ще більше формують суспільне уявлення про корисність ЗМІ, що, у свою чергу, впливає на ставлення та поведінку людей. Зв'язок між медіа-висвітленням і зовнішньою політикою не завжди такий глибокий, як припускається, і уряди можуть протистояти тиску телевізійного висвітлення.

Війна в Іраку залишається темою для гарячих дискусій, що має значний вплив на глобальну роль Америки. ЗМІ відіграють значну роль у формуванні суспільного сприйняття, ставлення та поведінки щодо конфліктів і катастроф.

Соціальні медіа з'явилися як інструмент для розуміння та формування суспільного сприйняття конфліктів, надання прямого зворотного зв'язку та впливу на ставлення на користь раннього залучення, діалогу, зменшення насильства та припинення вогню.

Однак соціальні медіа також асоціюються з розпалюванням поляризації, екстремізму та насильства, а поширення чуток і фейкових новин може збільшити ризики, пов'язані з подіями NIMBY. Традиційним медіа та журналістам довелося адаптуватися до мінливого середовища, використовуючи семантичні інструменти для покращення збору новинних матеріалів із різних джерел, у тому числі соціальних мереж. Соціальні медіа можуть бути потужним інструментом для висвітлення конфліктів і притягнення до відповідальності урядів та інших зацікавлених сторін.

РОЗДІЛ 3. ВІДОБРАЖЕННЯ УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКОЇ ВІЙНИ У ПРОВІДНИХ НОВИНИХ ЗМІ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ.

3.1. Криза українсько-російських відносин та наростання військової загрози.

Значну роль у розумінні сучасної кризи українсько-російських відносин відіграє рання історія України та Росії. Обидві країни мають довгу та складну історію, яка протягом століть формувала їхні політичні, культурні та соціальні взаємодії. Україна та Росія розвинули окремі національні ідентичності; однак їхнє спільне минуле продовжувало впливати на їх взаємодію як сусідніх країн. Історичний контекст є вирішальним для розуміння глибинних проблем, які спричинили сучасну кризу українсько-російських відносин. Радянська доба суттєво вплинула на розвиток України та її відносини з Росією. Україна стала радянською республікою після російської революції 1917 року і пережила численні труднощі радянського режиму, такі як Голодомор і політичні репресії [33].

Попри ці виклики, Україна користувалася відносною автономією протягом радянського періоду, що дозволило їй зберегти свою чітку національну ідентичність. Однак розпад Радянського Союзу в 1991 році став переломним моментом в українсько-російських відносинах, оскільки Україна проголосила свою незалежність і почала прокладати свій шлях як суверенна держава. Ця подія призвела до складних і часто суперечливих відносин між двома країнами в пострадянський період [32].

Пострадянські відносини між Україною та Росією були відзначені низкою конфліктів і напруженості, кульмінацією яких стала нинішня криза. Після здобуття Україною незалежності обидві країни спочатку встановили дипломатичні відносини та співпрацювали в кількох сферах, таких як енергетика та торгівля.

Однак глибинна напруженість зберігалася, особливо щодо питань національної ідентичності та територіальних суперечок. Ситуація різко загострилася в 2014 році, коли Росія анексувала Крим і підтримала нею сепаратистські рухи на сході України [36]. Це призвело до зростання військової

загрози та посилення напруженості між Росією та НАТО, а Україна опинилася посередині.

Поточна криза в українсько-російських відносинах підкреслює глибокі історичні корені їхнього конфлікту та підкреслює нагальну потребу всебічного та тривалого вирішення [37].

Українська революція 2014 року, також відома як Революція Гідності, стала ключовою подією в триваючій кризі між Україною та Росією[38]. Ця революція призвела до усунення тодішнього президента Віктора Януковича та стала переломним моментом у політичному ландшафті країни. Серед наслідків революції – відвернення безпосередньої загрози знищення України Росією та відновлення основних громадянських свобод. Крім того, революція надихнула українського композитора Piano Extremist на написання його першої композиції «Небесна сотня», а також «Є у кожного». до початку збройної агресії Росії проти України.

Анексія Криму Росією в 2014 році значно загострила українсько-російську кризу, оскільки це було насильницьке та незаконне захоплення значної частини Кримського півострова, який лежить в межах кордонів України[40]. Цей акт призвів до найзначнішої політичної кризи в Європі з часів закінчення холодної війни. Анексія викликала питання серед українських військових щодо того, чому це стало можливим і як Росія перетворилася із загрози для України у 2006 році на фактичного агресора у 2010 році.

Усередині Росії головні ЗМІ часто сприймали кризу як жарт або нагадували аудиторії про позицію Росії як ядерної наддержави, що ще більше посилювало напруженість між двома націями.

Сепаратистські рухи на сході України також сприяли ескалації українсько-російської кризи. Військова агресія 2014 року призвела до окупації частини території України[44]. У результаті українські аналітики розробили проект «Індекс війни» для моніторингу військової активності у світі, включно з Україною. Цей проект відстежує пересування літаків, гелікоптерів та інші потенційні загрози для України, як повідомляє українська розвідка.

Триваючі сепаратистські рухи та військова агресія на сході України можна простежити з осені 1905 року, коли національні питання, такі як українське питання, вперше набули суспільного значення та стали предметом імперського розгляду[34].

Криза в українсько-російських відносинах посилилася постійним нарощуванням російських військових сил біля українського кордону. У грудні 2021 року міністр оборони України Олексій Резніков повідомив про присутність біля кордону близько 100 тисяч російських військових. Цю кризу можна віднести до російсько-української війни, яка почалася в 2014 році [48]. Значне збільшення чисельності російських військ викликало занепокоєння щодо безпеки та суверенітету України.

Ескалація бойових дій на сході України ще більше сприяла погіршенню відносин між Україною та Росією. Кремль звинувачують у провокації ескалації на Донбасі, яка призвела до відведення російських військ до кордонів з Україною[49]. Ця напруга в регіоні є результатом антагонізму між національними інтересами обох країн. Ця ситуація привернула увагу світової преси, оскільки багато хто стурбований потенційними наслідками цього конфлікту.

Криза в українсько-російських відносинах привернула значну увагу міжнародної спільноти, і численні країни запровадили санкції проти Росії у відповідь на її дії. Європейський Союз, наприклад, запровадив широкі санкції після вторгнення Росії в Україну[53]. Ці санкції спрямовані проти різних фізичних та юридичних осіб, списки постраждалих опубліковані на таких веб-сайтах, як «Війна та санкції» [54]. Намір цих санкцій полягає в тому, щоб чинити тиск на Росію, щоб вона змінила свою поведінку та врегулювала конфлікт дипломатичними засобами.

Окрім економічних санкцій, для вирішення українсько-російської кризи були докладені дипломатичні зусилля. Одним із яскравих прикладів є спроба Німеччини сформулювати єдину позицію Заходу щодо цього питання, яка включає два ключових компоненти. Крім того, конфлікт характеризується як ідеологічна та геополітична боротьба за глобальний вплив між двома супердержавами, що нагадує змагання між соціалістичною та капіталістичною системами за часів СРСР [57].

Таким чином, дипломатичні зусилля мають вирішальне значення для врегулювання цієї складної ситуації та досягнення мирного вирішення.

Міжнародні організації також відіграють вирішальну роль у вирішенні кризи в українсько-російських відносинах. Наприклад, Організація Об'єднаних Націй бере участь у відстеженні та протидії загрозам військової агресії Росії на Донбасі, а також у боротьбі з торгівлею людьми та відмиванням грошей.

Крім того, Організація з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ) активно бере участь у протистоянні викликам, які постає перед Україною, з пріоритетними питаннями, включаючи роль Республіки Білорусь як держави-коагресора в неспровокованій агресивній війні Росії проти України. Ці організації разом з іншими, такими як Рада Безпеки ООН, G-20 і Рада Європи, сприяють міжнародній реакції на кризу та працюють над підтримкою миру та стабільності в регіоні[60].

Отже, ми бачимо, що в українсько-російському конфлікті беруть участь кілька ключових гравців, які відіграють вирішальну роль у формуванні результату та визначенні напрямку подій.

Одними з найвпливовіших гравців у конфлікті є Велика Британія, США та Китайська Народна Республіка. Ці країни мають свої інтереси та програми, які можуть суттєво вплинути на хід конфлікту та відносини між залученими сторонами. Крім того, міжнародні організації, такі як НАТО, також зайняли позицію на підтримку України, ще більше ускладнюючи геополітичний ландшафт ситуації. Оскільки конфлікт продовжує розвиватися, розуміння ролей і мотивації цих ключових гравців має важливе значення для аналізу потенційних результатів і довгострокових наслідків.

Нинішній стан українсько-російського конфлікту характеризується ескалацією напруженості та продовженням бойових дій, останнє широкомасштабне вторгнення Росії в Україну почалося 24 лютого 2022 року. Це ознаменувало новий етап багаторічного конфлікту, ще більше загостривши стосунки між залученими сторонами та привернувши ще більше уваги міжнародної спільноти. Конфлікт також суттєво вплинув на життя звичайних громадян: мільйони людей стали переміщеними, пораненими або вбитими внаслідок військових дій. Провідні ЗМІ

Великої Британії та інших країн уважно стежили за цими подіями, формуючи громадську думку та впливаючи на міжнародну реакцію на конфлікт[36].

Оскільки ситуація продовжує розвиватися, вкрай важливо залишатися поінформованим і пильним щодо поточних подій та їх потенційних наслідків для регіону та світу в цілому.

3.2. Висвітлення сучасної війни у провідних ЗМІ Британії.

Українсько-російський конфлікт був важливою міжнародною темою, яка привернула увагу провідних ЗМІ Великої Британії. Як раніше зазначалося, конфлікт зародився у давні часи, але глобального впливу для сучасності набрав у 2014 році з анексії Росією Криму, що призвело до тривалої війни на сході України. Роль британських ЗМІ у висвітленні цього конфлікту має вирішальне значення для підвищення обізнаності та формування громадської думки з цього питання.

Зважаючи на важливість українсько-російського конфлікту в глобальному політичному ландшафті, для ЗМІ надзвичайно важливо забезпечити точне та неупереджене висвітлення подій[32]. Провідні ЗМІ Великої Британії відіграли важливу роль у висвітленні конфлікту, наданні оновленої інформації та аналізі ситуації, що розвивається. Отже, висвітлення британськими ЗМІ не лише інформувало громадськість, але й впливало на думки та рішення політиків, демонструючи силу та вплив висвітлення ЗМІ на міжнародні справи.

Критичним аспектом висвітлення в ЗМІ є об'єктивність або упередженість, присутня у висвітленні подій[33]. Для інформаційних організацій важливо підтримувати рівень неупередженості та точно подавати факти, не спотворюючи оповідь на користь однієї чи іншої сторони. У випадку українсько-російського конфлікту британським ЗМІ в основному вдалося представити збалансовану точку зору. Однак споживачам новин важливо залишатися пильними та критично оцінювати інформацію, представлену різними джерелами, оскільки все ще можуть виникнути упередженості та неточності. Завдяки цьому люди можуть сформуванати обґрунтовану думку щодо конфлікту та внести свій внесок у змістовне обговорення цього питання.

Деякі з цих видатних засобів масової інформації включають Британську телерадіомовну корпорацію (BBC), The Guardian і The Telegraph, кожна з яких має свій унікальний тон і підхід до висвітлення цієї теми[32]. Важливо вивчити те, як ці засоби масової інформації зображують конфлікт, оскільки це може впливати на громадську думку та формувати реакцію міжнародної спільноти на ситуацію.

Аналіз тону та ракурсу висвітлення в цих британських ЗМІ показує деякі варті уваги тенденції. Наприклад, Бі-Бі-Сі часто приймає більш нейтральний і заснований на фактах підхід, подаючи інформацію, не приймаючи відкрито жодної сторони в конфлікті.

На відміну від цього, The Guardian і The Telegraph можуть демонструвати більш упевнену позицію, у своїх редакційних матеріалах критикують різні аспекти конфлікту та його наслідки. Деякі загальні теми, які виникли під час висвітлення конфлікту британськими ЗМІ, включають:

- Історичний контекст українсько-російських відносин
- Роль НАТО та її держав-членів у конфлікті
- Гуманітарні проблеми та вплив на цивільне населення
- Потенціал ескалації та її глобальні наслідки[32]

Ці теми забезпечують всебічний огляд конфлікту та дозволяють читачам отримати глибше розуміння складних проблем, що виникають.

Порівняння висвітлення українсько-російського конфлікту в різних британських ЗМІ дозволяє отримати більш детальне розуміння різних точок зору, представлених громадськістю.

Хоча нейтральний підхід BBC можна оцінити за його об'єктивність, більш упевнена позиція The Guardian і The Telegraph може запропонувати цінну інформацію та заохотити до критичного мислення серед читачів. Крім того, різноманіття тонів і фокусів у цих ЗМІ підкреслює важливість розгляду багатьох джерел під час формування власного розуміння конфлікту. Досліджуючи висвітлення українсько-російського конфлікту в різних британських ЗМІ, ми можемо краще оцінити складність проблеми та роль, яку відіграють ЗМІ у формуванні громадської думки та міжнародної реакції на ситуацію.

Важливо зазначити, що одна з тем, яка активно простежується не тільки у британських ЗМІ, це тема «хороших» і «поганих», тема «ворог» та «герой». Зображення героїв і лиходіїв часто перетинається з поточними подіями та політичними наративами в ЗМІ. Наприклад, у випадку конфлікту між Росією та Україною висвітлення ЗМІ у Британії часто зосереджувалося на відповідальності російського уряду та військових за насильство та руйнування в Україні. Деякі джерела пояснюють конфлікт «імперською політичною психологією» російського керівництва, а інші критикують російську армію за націлювання на цивільну інфраструктуру, а не на військові об'єкти [1][2].

З точки зору героїв і лиходіїв, українських солдатів, які воюють проти російських військ, зображують як героїв, які захищають свою країну, тоді як російські війська зображують як лиходіїв, які загрожують суверенітету та стабільності України. Також у ЗМІ висвітлюються такі події, як луцький проект «Пам'ятаємо своїх Героїв», який вшановує полеглих на захисті незалежності України [5]. Загалом очевидно, що наративи ЗМІ про героїв і лиходіїв глибоко переплетені з політичними подіями та культурними цінностями.

ЗМІ зображували українських солдатів як хоробрих, патріотичних і героїчних, а російських – як загарбників і агресорів. Використання мови та образів у засобах масової інформації посилило цей образ, коли українських солдатів описують як «захисників своєї країни» та «героїв, які борються за свободу», тоді як російських солдатів зображують як «окупантів» та «найманців».

3.2.1 Висвітлення українсько-російського конфлікту ВВС

Британська телерадіомовна корпорація (ВВС) активно висвітлює українсько-російський конфлікт, надаючи детальні звіти та аналіз поточної ситуації [34]. Висвітлення ВВС включає широкий діапазон точок зору, від експертних думок до свідчень очевидців, що відображає складний характер конфлікту, що розвивається. Річний звіт Генерального секретаря НАТО Єнса Столтенберга за 2022 рік, наприклад, був опублікований 21 березня 2023 року, і надав вичерпний огляд конфлікту та його наслідків для міжнародної безпеки [34].

Основні аспекти висвітлення ВВС включають: - Глибокі звіти про походження та розвиток конфлікту - Експертний аналіз та думки щодо політичного, військового та соціального аспектів конфлікту - Погляди з українських і російських джерел, а також міжнародні точки зору

Окрім репортажів про конфлікт, ВВС також містить аналізи та думки різних експертів, надаючи цінний контекст і розуміння поточної ситуації [31].

Погіршення відносин між Європейським Союзом (ЄС) і Росією, наприклад, було помітною темою для обговорення в репортажах ВВС. Велика Британія була однією з перших країн, яка засудила агресивну політику Путіна, відображаючи свою відданість підтримці миру та стабільності в регіоні.

Деякі ключові елементи експертного аналізу ВВС включають: - Оцінки впливу конфлікту на динаміку регіональної та глобальної безпеки - Оцінки ефективності дипломатичних зусиль щодо врегулювання конфлікту - Обговорення потенційних наслідків продовження ескалації та насильства

Всупереч широке висвітлення українсько-російського конфлікту ВВС, мережа зазнала критики за свої репортажі та аналіз [35].

Деякі критики стверджують, що висвітлення Бі-Бі-Сі може ненавмисно сприяти продовженню конфлікту, посилюючи суперечливі наративи або не притягуючи ключових учасників до відповідальності за їхні дії.

Наприклад, вплив медіаатак на обороноздатність України було відзначено як вагомий фактор поточної кризи [35]. У відповідь на ці занепокоєння ВВС вжила заходів для покращення чіткості та збалансованості свого висвітлення, зокрема: - Збільшення різноманітності точок зору та голосів, представлених у звітах - Надання повнішої контекстної та довідкової інформації про конфлікт - Забезпечення більшої прозорості та підзвітності своєї журналістської практики

3.2.2 The Guardian висвітлення українсько-російського конфлікту

The Guardian широко висвітлював українсько-російський конфлікт, розповідаючи про різні аспекти боротьби між двома народами. Одним із помітних випадків їхнього звітування сталося 21 березня 2023 року, коли вони докладно

представили річний звіт Генерального секретаря НАТО Єнса Столтенберга за 2022 рік[36]. У цій доповіді докладно розглядається складний характер конфлікту, уявленням про різні фактори, що зумовлюють протистояння між Україною та Росією. Ретельний аналіз цього критичного звіту The Guardian продемонстрував їхнє прагнення надати читачам точну, вичерпну інформацію про конфлікт.

На додаток до звітів про офіційні документи та заяви, The Guardian також містить аналізи та думки експертів у цій галузі. Наприклад, висвітлення візиту президента України Зеленського до США 22 грудня 2022 року включало огляд відповідних матеріалів та експертних думок[37]. Цей підхід не лише надав читачам короткий виклад подій, пов'язаних із візитом, але й запропонував глибокий аналіз і контекст, щоб допомогти їм зрозуміти наслідки ситуації, що розгортається. Включаючи точки зору експертів у свої висвітлення, The Guardian дозволяє своїм читачам отримати глибше розуміння українсько-російського конфлікту та його потенційних наслідків.

Однак висвітлення українсько-російського конфлікту The Guardian не обійшлося без критики. Деякі спостерігачі стверджують, що їхні звіти можуть ненавмисно сприяти розмиванню обороноздатності України[35]. Насамперед це пов'язано з тим, що зосередження медіа на конфлікті може стати платформою для російської пропаганди та зусиль з дезінформації, як це було помічено в інших ЗМІ. Наприклад, їх висвітлення погіршення відносин ЄС з Росією та засудження Великобританією політики Путіна [31] потенційно може бути використано російськими діячами для просування власного порядку денного.

Отже, для The Guardian вкрай важливо залишатися пильним у своїх репортажах і переконатися, що вони ненавмисно не посилюють голоси тих, хто прагне підірвати суверенітет і стабільність України.

3.2.3 The Times

The Times, провідне британське інформаційне видання, вже кілька років уважно висвітлює українсько-російський конфлікт, пропонуючи своїм читачам різноманітні репортажі та аналізи цього критичного геополітичного питання. Наприклад, 21 березня 2023 року The Times опублікувала статтю, в якій

обговорювалася річна доповідь Генерального секретаря НАТО Єнса Столтенберга за 2022 рік, у якій детально описувався поточний конфлікт та його вплив на міжнародну безпеку [36].

Крім того, газета опублікувала перші сторінки, які висвітлюють ключові події, пов'язані з конфліктом, такі як візит президента України Зеленського до США 22 грудня 2022 року [37].

Забезпечуючи всебічне висвітлення конфлікту, The Times відіграла вирішальну роль в інформуванні британської громадськості про ситуацію в Україні та Росії.

The Times також намагалася надати експертний аналіз і думки щодо українсько-російського конфлікту, допомагаючи своїм читачам зрозуміти складну динаміку. Наприклад, газета досліджувала роль інформаційної війни в конфлікті, у статтях обговорювала, як медіаатаки можуть суттєво вплинути на обороноздатність України.

Крім того, видання розглянуло ширший контекст конфлікту, наприклад, наслідки агресії Росії для Сполученого Королівства та глобальної системи безпеки. Пропонуючи глибоке розуміння з різних точок зору, The Times сприяла тоншому розумінню конфлікту для своєї аудиторії.

Проте The Times зазнала критики за висвітлення українсько-російського конфлікту, дехто стверджував, що газета могла б зробити більше, щоб кинути виклик оманливим наративам і забезпечити збалансований погляд на ситуацію. Критики вказували на випадки, коли публікація неадекватно розглядала роль російської пропаганди в конфлікті або не змогла точно представити природу конфлікту, називаючи його «конфліктом між сусідами».

Попри ці занепокоєння, The Times залишається впливовим джерелом інформації про конфлікт для багатьох британських читачів, підкреслюючи важливість постійної пильності та ретельного аналізу своїх матеріалів.

3.2.4 Sky News

Sky News, провідне британське ЗМІ, активно висвітлює українсько-російський конфлікт, прагнучи забезпечити всебічне висвітлення поточної кризи[42]. У рамках своїх репортажів Sky News зосередилися на аналізі конфлікту через призму НАТО та його реакції на ситуацію. Наприклад, 21 березня 2023 року Sky News висвітлив річний звіт генерального секретаря НАТО Єнса Столтенберга за 2022 рік, у якому детально викладено позицію та дії НАТО щодо конфлікту[36].

Ділячись експертним аналізом і думками, Sky News прагне надати своїй аудиторії глибоке розуміння складної динаміки українсько-російського конфлікту.

Окрім репортажів про конфлікт, Sky News також містить експертний аналіз і думки, щоб надати додатковий контекст і зрозуміти. Одним із прикладів цього є висвітлення проєкт EU vs Disinfo, спрямованого на протидію кампаніям з дезінформації та просування точної інформації про конфлікт[40].

Аналітики проєкт стверджують, що Захід має зосередитися на об'єднанні проти інших сил, а не проти Росії, яка, на їхню думку, «благородно» захищає себе. Включаючи експертні думки та аналіз із різних джерел, Sky News забезпечує для своєї аудиторії представлення різних точок зору на українсько-російський конфлікт, сприяючи всебічному розумінню ситуації.

Однак Sky News не застрахований від критики щодо висвітлення українсько-російського конфлікту. Дехто стверджує, що зображення конфлікту в ЗМІ може мати значний вплив на обороноздатність України, оскільки атаки ЗМІ є такими ж сильними, як і військові операції[35].

Критики стверджують, що, попри серйозні зусилля щодо надання точної інформації, певні аспекти висвітлення Sky News можуть ненавмисно сприяти поширенню дезінформації або упереджених поглядів. Наприклад, наголошуючи на тому, що Росія «шляхетно» захищає себе, Sky News потенційно може применшити серйозність дій Росії в конфлікті.

Однак, для ЗМІ, таких як Sky News, важливо залишатися пильними у своїх звітах і прагнути до збалансованого, точного висвітлення складних геополітичних ситуацій, таких як українсько-російський конфлікт.

3.2.5 Висвітлення українсько-російського конфлікту Daily Mail

Daily Mail, провідне британське ЗМІ, широко висвітлювало українсько-російський конфлікт, надаючи своїм читачам актуальну інформацію та аналітику. Показовим прикладом є титульна шпальта газети за 22 грудня 2022 року, на якій розміщено заголовки та огляд матеріалів, пов'язаних із візитом президента України Володимира Зеленського до США. Газета також опублікувала фотографію президента Зеленського на першій сторінці, підкреслюючи важливість його візиту в контексті конфлікту, що триває [37].

Окрім репортажів про події конфлікту, Daily Mail також надала експертну оцінку та думки щодо ситуації. Наприклад, газета обговорювала роль Сполученого Королівства в засудженні політики та дій Росії, таких як погіршення відносин між Європейським Союзом і Росією. Крім того, Daily Mail опублікувала статті, в яких аналізується вплив медіатак на обороноздатність України, наголошується на важливості розуміння та вирішення цього аспекту конфлікту[35].

Проте висвітлення українсько-російського конфлікту Daily Mail не обійшлося без критики. Дехто стверджує, що зосередженість газети на сенсаціях і драмі може затьмарити складність і нюанси ситуації, потенційно призводячи до спотвореного розуміння конфлікту. Крім того, критики закликають до більш збалансованого та об'єктивного підходу до подання інформації, аналізу та думок, пов'язаних із конфліктом.

Всупереч цій критиці, Daily Mail залишається впливовим джерелом новин та інформації, а її висвітлення українсько-російського конфлікту продовжує формувати громадську думку та дискурс у Великій Британії.

3.2.6 Висвітлення українсько-російського конфлікту The Independent

The Independent, провідне британське ЗМІ, широко висвітлює українсько-російський конфлікт, включаючи звіти про основні події та події. Наприклад, 21 березня 2023 року було опубліковано щорічний звіт Генерального секретаря НАТО Йенса Столтенберга за 2022 рік, в якому детально описано поточний конфлікт та

його наслідки для глобальної безпеки [36]. Крім того, газета висвітлює ключові моменти, як-от візит Президента України Зеленського до США у грудні 2022 року[37].

Висвітлення конфлікту в The Independent включає широкий спектр точок зору та аналізу, допомагаючи інформувати читачів про складну ситуацію, що розвивається.

Окрім репортажів про конфлікт, The Independent надає аналізи та експертні думки щодо українсько-російського конфлікту, щоб запропонувати детальніше розуміння ситуації. Наприклад, газета обговорювала потужний вплив медіаатак на обороноздатність України, а також роль міжнародних ЗМІ у формуванні громадської думки щодо конфлікту[42].

Крім того, The Independent дослідила наслідки конфлікту для глобальної системи безпеки, приділяючи особливу увагу ролі таких основних гравців, як Сполучені Штати та Велика Британія. За допомогою глибокого аналізу та експертних думок The Independent прагне дати читачам повне розуміння ширших наслідків конфлікту.

Попри широке висвітлення українсько-російського конфлікту, The Independent зазнала критики за певні аспекти своїх повідомлень. Деякі стверджують, що зображення газетою конфлікту як простого «конфлікту» між сусідами применшує серйозність російського вторгнення в Україну.

Крім того, існує занепокоєння, що висвітлення може неадекватно розглядати роль російських ЗМІ в пропаганді та формуванні глобального сприйняття конфлікту[38].

Щоб відповісти на цю критику, важливо, щоб The Independent дотримувався збалансованого та об'єктивного підходу до висвітлення, забезпечуючи точне та чесне представлення складності конфлікту та різних залучених учасників.

3.2.7 Financial Times

Financial Times (FT) - це британське видання, яке спеціалізується на фінансових та економічних питаннях. Засноване у 1888 році, Financial Times

визнаний своїм високим стандартом журналістики та глибоким аналізом фінансових ринків та економіки., постійно висвітлює українсько-російський конфлікт, надаючи своїм читачам актуальну інформацію та аналіз.

Одним із таких прикладів стало висвітлення щорічного звіту генерального секретаря НАТО Єнса Столтенберга за 2022 рік, у якому детально описано різні аспекти поточного конфлікту [36].

Ця доповідь була важливою, оскільки вона пропонувала міжнародний погляд на ситуацію та підкреслювала роль НАТО у вирішенні кризи. Висвітлюючи такі звіти, Financial Times гарантує, що її аудиторія залишається в курсі подій, що розгортаються, та їхніх наслідків у глобальному масштабі.

Крім висвітлення фактів і розвитку конфлікту, Financial Times також пропонує експертний аналіз і думки з цього приводу [37]. Це допомагає читачам отримати глибше розуміння складності ситуації та різноманітних чинників. Наприклад, у газеті були статті про візит президента України Зеленського до США та його потенційний вплив на конфлікт. Включаючи експертні думки та аналіз у своє висвітлення, Financial Times збагачує свій зміст і надає читачам детальніше уявлення про конфлікт та його потенційні наслідки.

Попри те, що Financial Times хвалили за глибоке висвітлення та аналіз українсько-російського конфлікту, вона також зазнавала критики за певні аспекти висвітлення.

Деякі стверджують, що зображення конфлікту новинним виданням може ненавмисно сприяти дезінформації та негативно вплинути на обороноздатність України [35]. Ця критика підкреслює делікатний баланс, який повинні досягти ЗМІ, повідомляючи про складні конфлікти, що тривають. Важливо, щоб Financial Times та інші інформаційні організації продовжували вдосконалювати своє висвітлення, щоб забезпечити його інформативність і відповідальність, уникаючи будь-якої потенційної шкоди тим, хто бере участь у конфлікті.

3.3. Реакція провідних українських медіа на експертну думку у ЗМІ Великої Британії про перебіг подій сучасної війни.

Думка британських ЗМІ про війну 2022 року була сприйнята з великим інтересом, оскільки вони однаково увагу приділяли проблемам війни та реакції британського уряду на політику В. Путіна, а також обговорювали роль ООН у конфлікт. Цього року також відбулися дві дивовижні події, яких очікували українці: закриття каналів Медведчука та затримання Шарія разом з арештом його майна[52]. Ці події викликали різну реакцію провідних українських ЗМІ, про що йтиметься у цій статті.

У відповідь на висвітлення британськими ЗМІ війни 2022 року українські медіаорганізації, такі як «Детектор медіа», активно відстежувати та документують дезінформацію Кремля навколо військового наступу на Україну[3]. Ці зусилля тривають роками, оскільки Україна стикається з постійними кампаніями дезінформації з боку Росії. Значне занепокоєння викликало несанкціоноване поширення інформації про передачу, переміщення зброї та військових постачання в Україну, що призвело до реалізації статті 114-2[54]. Ця стаття має на меті запобігти несанкціонованому звіту про ці делікатні теми, забезпечивши належний контроль і поширення інформації.

Реакція українських ЗМІ на висвітлення британських ЗМІ різна. Деякі ЗМІ акцентували на героїзмі та мужності українських захисників, зокрема одна фотографія набула широкого розголосу як символ їхньої хоробрості.

Інші звернули увагу на майже однотайну негативну реакцію провідних столичних ЗМІ, як друкованих, так і електронних, а також журналістських організацій[56]. Ця реакція підкреслює складну та багатогранну реакцію на що триває конфлікт і висвітлення його в міжнародних ЗМІ. Оскільки ситуація продовжує розвиватися, для ЗМІ залишається вкрай важливим залишатися пильними у своїх висвітленнях і працювати над розсіюванням дезінформації навколо війни в Україні.

Українські ЗМІ активно відкидають заяви британських ЗМІ щодо війни 2022 року. Це можна розглядати як відповідь на сприйняті неточності та непорозуміння,

які поширюють британські ЗМІ. Провідні українські ЗМІ були пильними у боротьбі з дезінформацією та дезінформацією протягом усього конфлікту, а такі ініціативи, як «Детектор медіа», активно збирали та документували випадки підтримуваної Кремлем дезінформації навколо військового наступу на Україну[53]. Це свідчить про прагнення підтримувати правдиве та прозоре звітування перед обличчям зовнішнього тиску та викликів.

Крім того, українські ЗМІ також вжили заходів, щоб розвінчати та спростувати докази, надані британськими ЗМІ щодо конфлікту. Наприклад, вони наголошують на тому, що за 11 місяців повномасштабної війни Росія вчинила 477 злочинів проти журналістів і ЗМІ в Україні. Це суперечить будь-яким твердженням британських ЗМІ, які могли б применшити суворість дій Росії або поставити під сумнів довіру до українських ЗМІ. Активно заперечуючи та спростовуючи ці твердження, українські ЗМІ демонструють прагнення представити точну та детальну картину ситуації на місці.

Нарешті, українські ЗМІ критикували британські ЗМІ за нерозуміння ситуації в Україні під час війни 2022 року[58]. Це призвело до випадків, коли українські журналісти та коментатори сприйняли скептицизм і критику подій у британських ЗМІ.

Наприклад, обурення міністра оборони Великобританії Бена Уоллеса поведінкою українців під час конфлікту викликало широке обговорення та дебати в мережі[9]. Вказуючи на ці непорозуміння та неточності, українські ЗМІ працюють над тим, щоб їхня аудиторія, а також міжнародні спостерігачі мали доступ до точної та надійної інформації про конфлікт та його ширші наслідки.

Провідні українські ЗМІ звинуватили британські ЗМІ в упередженому висвітленні війни в Україні 2022 року. Це звинувачення пов'язане з переконанням, що британські ЗМІ не надали чесного та збалансованого зображення конфлікту, можливо, через вплив російської пропаганди. Українська організація «Детектор медіа» протягом багатьох років активно відстежувати та документує кремлівську дезінформацію навколо військового наступу на Україну.

Хоча це звинувачення підкреслює сприйману несправедливість у висвітленні, воно також підкреслює важливість точного та неупередженого звітування під час конфлікту.

Українські ЗМІ стверджують, що британські ЗМІ потрапили під вплив російської пропаганди, яка спотворила їх висвітлення війни в Україні[61]. Російський уряд має довгу історію контролю над власними ЗМІ та використання їх як інструменту для поширення дезінформації. Крім того, російські пропагандистські кампанії досягли нового рівня витонченості та інтенсивності, орієнтуючись на західні ЗМІ з метою маніпулювання громадською думкою[63].

Як наслідок, джерела українських ЗМІ стверджують, що британське висвітлення конфлікту було заплямовано цією дезінформацією, що призвело до упередженого та оманливого зображення подій.

Критика висвітлення британськими ЗМІ війни в Україні 2022 року виходить за рамки звинувачень в упередженості та російському впливі. Українські журналісти висловили занепокоєння з приводу увічнення радянських і російських наративів і міфів у матеріалах західних ЗМІ, які можуть ще більше спотворити реальність конфлікту[64].

Наприклад, фотографія українських захисників, які демонструють героїзм і мужність, стала символом конфлікту, але її значення було применшене або спотворене в деяких британських ЗМІ. Стійкість та відданість українських ЗМІ правдивому висвітленню в умовах повномасштабної війни є нагадуванням про важливість точного та неупередженого висвітлення під час конфлікту[55].

Реакцію провідних українських ЗМІ на висвітлення британськими ЗМІ війни 2022 року можна краще зрозуміти, обговорюючи уроки інших конфліктів, які можуть допомогти врегулювати ситуацію в Україні. Ці уроки можна винести з аналізу конфліктів на Близькому Сході та в Афганістані, які продемонстрували різні стратегії та підходи до вирішення конфліктів.

Деякі ключові моменти, які слід враховувати при дослідженні цих конфліктів, включають: - Важливість дипломатичних зусиль і міжнародного співробітництва - Роль гуманітарної допомоги та підтримки постраждалого населення - Необхідність

точного та неупередженого висвітлення в ЗМІ Ці аспекти можуть дати цінну інформацію для вирішення конфлікту, що триває в Україні, і керувати ЗМІ у їх висвітленні.

Щоб отримати глибше розуміння українського конфлікту, інтерв'ю з експертами з цього питання можуть надати цінні перспективи. Ці експерти можуть обговорювати унікальні виклики та правові дилеми, які виникли через війну, наприклад, появу нових ситуацій у медіапросторі, які досі не були актуальними [54]. Деякі теми, які можуть бути розглянуті цими експертами, включають:

1. Еволюція білоруського добровольчого руху в Україні
2. Вплив міжнародної допомоги, такої як фінансова допомога на суму 325 мільйонів доларів, надана Сполученими Штатами
3. Роль ЗМІ у висвітленні конфлікту та їх відповідальність за перевірку фактів [70]

Залучаючи експертів, які добре знають складність українського конфлікту, ЗМІ можуть допомогти забезпечити точне та інформативне висвітлення поточної ситуації.

Думки експертів щодо висвітлення конфлікту британськими ЗМІ можуть дати цінну інформацію про якість і точність їх репортажів. Наприклад, огляд перших сторінок провідних світових ЗМІ, проведений журналістом Сергієм Чернявським у липні 2022 року, виявив фокус різних британських видань на Східному фронті конфлікту.

Крім того, робота Сергія Мовчана, експерта Української Гельсінської групи, надала вказівки журналістам щодо навігації у викликах репортажів в умовах збройного конфлікту [65].

Вивчаючи думки експертів щодо висвітлення конфлікту британськими ЗМІ, українські ЗМІ можуть краще зрозуміти сильні та слабкі сторони своїх міжнародних колег і працювати над покращенням власного висвітлення.

Трактування сучасної російсько-української війни британськими медіаекспертами викликало купу відгуків українських блогерів. Багато експертів аналізували геополітичні, економічні та кібервійни наслідки російського вторгнення

в Україну, а також те, як це може вплинути на інтереси Сполучених Штатів та інших країн [112][22].

Крім того, кампанії з дезінформації та кібератаки, розв'язані Росією під час конфлікту, продемонстрували безпосередні загрози національній безпеці та світовому порядку [37]. З'явилися численні журнали з відкритим доступом та експертні аналітичні ресурси для надання коментарів та аналізу поточного конфлікту в Україні [44].

Через соціальні мережі дослідники проаналізували реакцію та ставлення арабських народів до російсько-української війни, вказуючи на вплив конфлікту на світову громадську думку [35]. Декілька організацій, зокрема Інститут вивчення війни (ISW), з лютого 2022 року щоденно публікують синтетичну продукцію про конфлікт в Україні [37].

Тим часом використання Росією дезінформації як інструменту маніпулювання громадською думкою та підтримки конфліктів в Україні та Сирії продовжувало привертати увагу як науковців, так і політиків [44].

Експерти також підкреслили безпрецедентну динаміку російських кібероперацій під час війни, водночас визнаючи стійкість України перед обличчям цих атак [39].

Проте деякі британські та американські коментатори відобразили зображення української кризи російськими державними ЗМІ, наголошуючи на необхідності неупередженого аналізу подій у регіоні .

Ці відповіді являють собою поєднання якісних і кількісних методів збору даних, кожен з яких дає унікальне розуміння того, як люди та організації інтерпретують і реагують на сучасну війну між Росією та Україною .

Висновки до розділу 3

Порівняння висвітлення українсько-російського конфлікту в різних британських ЗМІ дає більш детальне розуміння різних точок зору, представлених громадськості [39]

Нейтральний підхід BBC заслуговує на похвалу за свою об'єктивність, але більш напориста позиція може заохотити читачів до критичного мислення. Позиція може надати цінну інформацію та заохотити читачів до критичного мислення. Крім того, різноманітність тональності та фокусу цих ЗМІ підкреслює важливість врахування різних джерел інформації при формуванні унікального розуміння конфлікту.

Аналіз висвітлення українсько-російського конфлікту в різних британських ЗМІ дає змогу краще зрозуміти складність проблеми та роль ЗМІ у формуванні громадської думки та міжнародної реакції.

Хоча Financial Times отримала високу оцінку за глибоке висвітлення та аналіз українсько-російського конфлікту, вона також зазнала критики за певні аспекти свого висвітлення [35].

Дехто стверджував, що висвітлення конфлікту цією газетою ненавмисно сприяє дезінформації і може негативно вплинути на здатність України до самозахисту [35].

Ця критика підкреслює делікатний баланс, якого мають дотримуватися ЗМІ, висвітлюючи складний і тривалий конфлікт. Важливо, щоб новинні організації продовжували вдосконалювати своє висвітлення, щоб воно було інформативним і відповідальним, уникаючи при цьому потенційної шкоди для тих, хто бере участь у конфлікті.

Експертні висновки щодо висвітлення конфлікту у британських ЗМІ дають цінну інформацію про якість і точність висвітлення [8]. Наприклад, огляд перших шпальт найбільших світових ЗМІ за липень 2022 року, зроблений журналістом Сергієм Чернявським, показав, що низка британських видань зосередилася на східному фронті конфлікту [58].

ВИСНОВКИ

Вплив політичних конфліктів та їхніх наслідків на різні сфери життя суспільства, включаючи соціальну та економічну, сьогодні є величезним. Водночас вирішення політичних конфліктів переживає серйозну кризу і потребує всебічного дослідження та пошуку нових підходів і рішень.

Значення інформаційних технологій та засобів масової інформації як провідників інформаційного поля, засобів управління політичними конфліктами та інформування громадськості багаторазово зросло. ЗМІ відіграють важливу роль у вирішенні політичних конфліктів, здійснюючи всебічний та всеохоплюючий вплив на громадську думку та конкретні сторони конфлікту, представляючи їх та створюючи репутацію, імідж та образ.

Враховуючи інтенсивність політичного конфлікту в суспільстві, ЗМІ повинні забезпечувати прозорість інформації в зонах конфлікту, актуалізувати принципи об'єктивного інформування та публічно надавати альтернативні точки зору, створюючи таким чином повну і чітку картину подій. Це пов'язано з тим, що обговорення конфліктних ситуацій та ведення конструктивного діалогу з різними сторонами конфлікту часто є єдиним способом подолання кризових ситуацій та завершення конфліктів.

На жаль, ЗМІ активно використовуються як засіб дезінформації та пропаганди, як засіб маніпулювання громадською думкою для досягнення певних вигідних цілей, а також як інструмент тиску на представників протилежної сторони конфлікту. З огляду на нинішній стан світової політичної ситуації та діяльність сучасних ЗМІ, дослідження серйозного впливу медіа на результат конфліктних ситуацій, способів і засобів репрезентації політичних конфліктів, використання прийомів, що порушують етичні принципи журналістики, та мовних засобів створення образів у висвітленні політичних конфліктів є важливими на даному етапі суспільного розвитку. Вважаємо це дослідження важливим та актуальним.

На сучасному етапі відбувається трансформація іміджу України в інформаційному потоці світових ЗМІ та в комунікаційному середовищі національної і міжнародної спільнот. Цей образ формується інформаційним

простором, який поглинає суспільство. А інформаційне середовище, в якому існує цей іміджевий феномен, формується певним обсягом інформації, представленої розлогими новинними статтями, сенсаційними репортажами та авторитетними світовими ЗМІ. З цієї точки зору питання вивчення глобального інформаційного простору та розгляду іміджу України в ньому набуває особливого значення сьогодні, коли інформаційний фронт ведеться на території України.

Вивчення різних підходів до визначення понять "інформаційний простір" та "інформаційне середовище" показує, що інформаційне середовище впливає на інформаційний простір і навпаки. Слід також додати, що інформаційний простір - це простір інформаційних процесів. При цьому саме існування інформації вважається можливим тоді, коли вона кимось сприймається. Іншими словами, необхідною умовою для обробки інформації є наявність системи комунікації "джерело-одержувач".

Варто також зазначити, що не існує єдиної характеристики, яка була б корисною для аналізу кожного інформаційного середовища. Однак є деякі загальні характеристики, які можуть слугувати відправною точкою, наприклад, географія, населення, комунікаційна інфраструктура, засоби масової інформації та організації громадянського суспільства. Вищезазначене свідчить про те, що сучасний інформаційний простір є досить складним явищем. Комунікація в ньому відбувається на різних рівнях і використовуються різні канали, але найважливішим у контексті формування іміджу держави є ЗМІ. Тому ця наукова робота присвячена ролі ЗМІ як предмету дослідження.

З розвитком інформаційного простору ми можемо спостерігати досить значні зміни в сучасній інформаційній площині (і в конструюванні образів), як за якісними, так і за кількісними показниками.

Ерозія державного суверенітету в медіа та ускладнення його правового застосування в інтернеті, падіння авторитету традиційних ЗМІ, поява сучасних засобів масової комунікації та мобілізації, розмивання етичних норм у публічній комунікації, широке розповсюдження фейків та дезінформації, виникнення

феномену "постправди" - все це, безперечно, впливатиме на імідж країни в очах світової спільноти, яка споживає модифікований інформаційний продукт.

Усе це, безперечно, впливатиме на формування національного іміджу в очах національної та міжнародної спільнот, які споживають цей модифікований інформаційний продукт.

У цій роботі основний фокус дослідження був зосереджений на глобальних мовниках, таких як BBC News та CNN International, які обрали певні часові проміжки для вивчення широкого спектру новинних матеріалів.

Було проведено якісний контент-аналіз новинних матеріалів та зроблено порівняльну характеристику образу України.

Ми дійшли таких висновків:

1. Порівняно з 2014 роком, у 2022 році спостерігається велика кількість новин про страждання українського народу з негативною конотацією, а також значне збільшення новин, спрямованих на покращення іміджу України, особливо новин про армію, волонтерів та медиків. Створюється образ сильної країни з духом конфронтації;
2. Зростання інтересу до української політичної еліти з боку кореспондентів досліджуваних ЗМІ. Це пов'язано переважно з позитивною культурною та політичною позицією нинішнього українського керівництва;
3. Незважаючи на позитивний зсув у бік репортажів, спрямованих на покращення іміджу України в очах іноземної спільноти, Україна вкотре не змогла відійти від кліше держави-жертви, оскільки значна частина інформації зосереджена на картинах жертв серед мирного населення та руйнуванні цивільної інфраструктури;
4. Україна вступає в нову фазу дипломатичних відносин, зростає кількість новин про переговори між українською стороною та іноземними політиками;
5. Новини про тотальне засудження керівництва Російської Федерації. Новини, спрямовані на зниження авторитету Російської Федерації на міжнародній арені;

6. Українське питання також висвітлюється в новинах CNN та BBC.

Якщо порівнювати ці авторитетні мовники, то спільним є те, що у 2022 році рейтинги новин про Україну значно зросли - як за кількістю новин на обох медіаплатформах, так і за кількістю переглядів іноземними споживачами. Ще одна схожість полягає в тому, що обидва медіа представили більш позитивний образ України (приклади хоробрих військових, волонтерів-гуманітаріїв та професійних лікарів). Відмінність полягає в тому, що BBC News безпосередньо співпрацює з українським прес-центром, як це видно з нового проекту Міністерства закордонних справ України "Україна", тоді як CNN International виробляє інформаційні продукти переважно для американського інформаційного ринку.

У частині 3 досліджено, як і під впливом яких чинників трансформувалася образ України під час повномасштабного російського вторгнення у 2022 році.

По-перше, інтеграційні чинники в українському суспільстві воєнного часу вплинули на зміни у сприйнятті іміджу України. Можна стверджувати, що суспільство адаптувалося до життя у воєнний час і змогло протистояти терористичним військовим та інформаційним атакам Росії, що дало йому політичний імунітет настільки, що фраза "Україна - столиця великого народу" стала світлим мотивом головного образу української громадськості. В іноземних джерелах є величезна кількість інформації, присвяченої відчайдушній боротьбі та взаємодопомозі українських громадян у важкі часи.

Приклади героїчних дій військових та військово-повітряних сил, цілодобової роботи українських волонтерів та медиків, які рятують життя українських солдатів за відсутності належних умов, приклади українського IT-фронту, ключові кодові повідомлення, символи та красномовні ідеологічні меседжі через ілюстрації, поезію, картини та інші твори зарубіжної громадськості, а також приклади українських творчих суспільства, а також на прикладах українських митців.

По-друге, під час війни в українській культурі брендингу з'явилася значна кількість мейнстрімних тенденцій. Це і нові слова в сучасній українській мові, пов'язані з військовою термінологією, і нові мейнстрімні слогани та девізи на

підтримку України та її збройних сил, і популярні образи, відображені в роботах сучасних українських ілюстраторів та письменників.

Воєнний час став сучасним мейнстрімом, адже особливі політичні, дипломатичні та культурні події воєнних років створили широкий та інклюзивний суспільний інформаційний простір, в якому нові тенденції та напрямки в різних галузях проникли в суспільство на побутовому рівні та стали невід'ємною частиною сучасної комунікації. Це пов'язано з тим, що українське питання стало глобальним.

По-третє, феномен потрапляння української тематики на обкладинки світових журналів. На обкладинках найвідоміших та найавторитетніших глянцеви́х журналів переважають жовто-блакитні кольори, ілюстрації військової та цивільної ситуації в Україні, портрети українських лідерів та пересічних громадян у вигляді стійких облич, а також скандальні карикатури на політиків з держави-агресора, які засуджують російський терористичний режим, що підтримує Україну.

Таким чином, образ України в зарубіжному інформаційному просторі зазнав значної трансформації, на яку вплинула низка факторів. Зміна способу подачі новин про Україну іноземними інформаційними каналами запустила процес зміни іміджу української держави серед іноземних споживачів контенту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Priyanshu. Analyzing the Role of Media in Shaping Public Opinion. *Medium*. URL: <https://medium.com/@kumarpriyanshu025/analyzing-the-role-of-media-in-shaping-public-opinion-1734d4dc2f11>.
2. The role of media in shaping public opinion and its impact on political outcomes - New Delhi Times - India's Only International Newspaper - Empowering Global Vision, Empathizing with India. *New Delhi Times*. URL: <https://www.newdelhitimes.com/the-role-of-media-in-shaping-public-opinion-and-its-impact-on-political-outcomes/>.
3. The Power of Media: How It Shapes Public Opinion and Society - English Plus Podcast. *English Plus Podcast*. URL: <https://englishpluspodcast.com/the-power-of-media-how-it-shapes-public-opinion-and-society/>.
4. The role of media in shaping public opinion – The Quad: Student News Service of WCU. *The Quad: Student News Service of WCU*. URL: <https://wcuquad.com/6010053/op-ed/the-role-of-media-in-shaping-public-opinion/>.
5. The Editors of Encyclopaedia Britannica. Social media | Definition, History, Examples, & Facts. *Encyclopedia Britannica*. URL: <https://www.britannica.com/topic/social-media>.
6. Naveh C. The role of the media in shaping Israeli public opinion (1992-1996). Jerusalem : Leonard Davis Institute for International Relations, Hebrew University of Jerusalem, 1998.
7. Large-scale quantitative evidence of media impact on public opinion toward China - Humanities and Social Sciences Communications. *Nature*. URL: <https://www.nature.com/articles/s41599-021-00846-2>.
8. Contributors to Wikimedia projects. Influence of mass media - Wikipedia. *Wikipedia, the free encyclopedia*. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Influence_of_mass_media.

9. Priyanshu. Analyzing the Role of Media in Shaping Public Opinion. *Medium*. URL: <https://medium.com/@kumarpriyanshu025/analyzing-the-role-of-media-in-shaping-public-opinion-1734d4dc2f11>.
10. Exploring the Influence of Public Perception of Mass Media Usage and Attitudes towards Mass Media News on Altruistic Behavior - PubMed. *PubMed*. URL: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/37622761/>.
11. Kamakura W. A., Wedel M. Market Segmentation: Conceptual and Methodological Foundations. Springer London, Limited, 2012.
12. Anderson J. A. Media Research Methods: Understanding Metric and Interpretive Approaches. SAGE Publications, Incorporated, 2011. 464 p.
13. Seizing the middle ground: constructivism in world politics. *Communitarian International Relations*. 2004. P. 102–127.
14. The genesis of a corporate group: Mahr and Feinprüf 1945–1992 Read More: <https://www.hanser-elibrary.com/doi/abs/10.13109/9783647301884.003>. *Mahr exactly*. 2017. URL: <https://doi.org/10.13109/9783647301884.003>
15. DAG-informed regression modelling, agent-based modelling and microsimulation modelling: a critical comparison of methods for causal inference / A. K. F et al. OUP Academic. URL: <https://academic.oup.com/ije/article/48/1/243/5231935>.
16. Gasparatos, A., El-Haram, M., Horner, M. A critical review of reductionist approaches for assessing the progress towards sustainability. URL: www.sciencedirect.com/science/article/pii/S019592550700131X
17. Jensen K. B. Handbook of Media and Communication Research: Qualitative and Quantitative Methodologies. Taylor & Francis Group, 2020. 512 p.
18. Baum, M., Potter, P. The relationships between mass media, public opinion, and foreign policy: Toward a theoretical synthesis. URL: www.researchgate.net/publication/228283589_

19. Bennett, W., Iyengar, S. A new era of minimal effects? The changing foundations of political communication. academic.oup.com/joc/article-abstract/58/4/707/4098406
20. Gitlin, T. Media sociology: The dominant paradigm. (n.d.) www.jstor.org/stable/657009
21. Erikson R. S. American public opinion: Its origins, content, and impact. 5th ed. Boston : Allyn and Bacon, 1995. 390 p.
22. Jankowski N. W., Jensen K. B. Handbook of Qualitative Methodologies for Mass Communication Research. Taylor & Francis Group, 2002.
23. Perloff, R. The third person effect: A critical review and synthesis. www.tandfonline.com/doi/abs/10.1207/s1532785xmep0104_4
24. Lecheler, S., de Vreese, C. What a difference a day makes? The effects of repetitive and competitive news framing over time. journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/0093650212470688
25. Handbook of Science Communication / ed. by A. Wilson. CRC Press, 1998. URL: <https://doi.org/10.1201/9780367806279> (date of access: 08.12.2023).
26. McCombs M., Valenzuela S. Setting the Agenda: Mass Media and Public Opinion. Polity Press, 2020. 248 p.
27. Hackett, R. Decline of a paradigm? Bias and objectivity in news media studies. www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/15295038409360036
28. Krippendorff K. Content Analysis: An Introduction to Its Methodology. Sage Publications, Inc, 2003. 440 p.
29. McCombs, M. A look at agenda-setting: Past, present and future. www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/14616700500250438
30. Petty, R., Brinol, P., Priester, J. Mass media attitude change: Implications of the elaboration likelihood model of persuasion. https://www.researchgate.net/profile/Richard-Petty/2/publication/209409946_.pdf

31. Scheufele, D., Tewksbury, D. Framing, agenda setting, and priming: The evolution of three media effects models. academic.oup.com/joc/article-abstract/57/1/9/4102632
32. McCombs, M., Shaw, D. THE AGENDA-SETTING FUNCTION OF MASS MEDIA* | Public Opinion Quarterly | Oxford Academic. academic.oup.com/poq/article-abstract/36/2/176/1853310
33. Davison, W. Third-Person Effect in Communication | Public Opinion Quarterly | Oxford Academic. academic.oup.com/poq/article-abstract/47/1/1/1906961
34. Riley, C., Xie, B., Khurshid, A. Challenges encountered in comparing international policy responses to COVID-19 and their effects. health-policy-systems.biomedcentral.com
35. Green, D. Public Opinion Versus Public Judgment About Crime | The British Journal of Criminology | Oxford Academic. academic.oup.com/bjc/article-abstract/46/1/131/430349
36. Hays, R. Event orientation and objectivity as ethical issues in media coverage of agriculture and the environment. link.springer.com/article/10.1007/BF02217627
37. Hu, H., Zhu, J. Social networks, mass media, and public opinions. link.springer.com/article/10.1007/s11403-015-0170-8
38. Schmitt-Beck, R., Mackenrodt, C. Social networks and mass media as mobilizers and demobilizers: A study of turnout at a German local election - ScienceDirect. www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0261379410000235
39. Xiaohua, W., Xigen, L. Effects of Mass Media Exposure and Social Network Site Involvement on Risk Perception of and Precautionary Behavior Toward the Haze Issue in China/ scholars.cityu.edu.hk
40. Azzaakiyyah, H. journal.literasisainsnusantara.com
41. Alexander, D. Social Media in Disaster Risk Reduction and Crisis Management. link.springer.com/article/10.1007/S11948-013-9502-Z

42. Turcotte, J., York, C., Irving, J., Scholl, R. News Recommendations from Social Media Opinion Leaders: Effects on Media Trust and Information Seeking | Journal of Computer-Mediated Communication | Oxford Academic. academic.oup.com/jcmc/article-abstract/20/5/520/4067592
43. Lin, W., Pfau, M. Can inoculation work against the spiral of silence? A study of public opinion on the future of Taiwan. academic.oup.com/ijpor/article-abstract/19/2/155/767791
44. Druckman, J., Peterson, E., Slothuus, R. How elite partisan polarization affects public opinion formation. (n.d.) www.cambridge.org
45. Noelle-Neumann, E. The spiral of silence is a theory of public opinion. (n.d.) onlinelibrary.wiley.com
46. Soroka, S., Stecula, D. It's (change in) the (future) economy, stupid: economic indicators, the media, and public opinion. (n.d.) від onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/ajps.12145
47. Setting the agenda: the mass media and public opinion. Choice Reviews Online. 2005. Vol. 42, no. 11. P. 42–6312–42–6312. URL: <https://doi.org/10.5860/choice.42-6312>
48. Glynn, C., Huge, M. Public opinion. 2023, onlinelibrary.wiley.com
49. Watts, D., Dodds, P. Influentials, networks, and public opinion formation. academic.oup.com/jcr/article-abstract/34/4/441/1820236
50. Valkenburg, P., Peter, J. [PDF] Comm research—views from Europe | five challenges for the future of media-effects research. ijoc.org/index.php/ijoc/article/viewFile/1962/849
51. Bogart, L., Beniger, J., Brody, R., Crespi, I. The future study of public opinion: A symposium. www.jstor.org/stable/2749196
52. Mutz, D. Facilitating Communication across Lines of Political Difference: The Role of Mass Media. www.cambridge.org
53. Brulle, R., Carmichael, J., Jenkins, J. Shifting public opinion on climate change: an empirical assessment of factors influencing concern over climate change in the US, 2002–2010. link.springer.com

54. Miller, J., Krosnick, J. News media impact on the ingredients of presidential evaluations: Politically knowledgeable citizens are guided by a trusted source. www.jstor.org/stable/2669312
55. Boykoff, M., Boykoff, J. Climate change and journalistic norms: A case-study of US mass-media coverage., www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0016718507000188
56. Petty, R., Brinol, P., Priester, J. Mass media attitude change: Implications of the elaboration likelihood model of persuasion. books.google.com
57. Kasperson, R., Renn, O., Slovic, P., Brown, H. The social amplification of risk: A conceptual framework. onlinelibrary.wiley.com
58. Bolsen, T., Druckman, J., Cook, F. The influence of partisan motivated reasoning on public opinion. від link.springer.com/article/10.1007/s11109-013-9238-0
59. Media, Public Opinion, and the ICC in Russia–Ukraine www.mdpi.com/2673-5172/4/3/48
60. Habermas, J. Political Communication in Media Society: Does Democracy Still Enjoy an Epistemic Dimension? The Impact of Normative Theory on Empirical Research¹ | Communication Theory | Oxford Academic. academic.oup.com/ct/article-abstract/16/4/411/4098648
61. The President and the Press: Address before the American www.jfklibrary.org
62. Media at War: Issues and Limitations. ciaotest.cc.columbia.edu/olj/sa/sa_dec00raa01.html
- 63.4 - Covering the War on Iraq. від www.cambridge.org
64. Reporters who covered the U.S. invasion of Iraq reflect on impact of war. www.pbs.org
65. Nacos, B., Bloch-Elkon, Y., Shapiro, R. Selling Fear. www.degruyter.com
66. Althaus, S., Coe, K. Priming Patriots: Social Identity Processes and the Dynamics of Public Support for War | Public Opinion Quarterly | Oxford Academic. academic.oup.com/poq/article-abstract/75/1/65/1845082

67. Why Did the United States Invade Iraq? The Debate at 20 Years. від tnsr.org
68. The Iraq War | George W. Bush Library. www.georgewbushlibrary.gov
69. America's Failed Strategy in the Middle East: Losing Iraq and the Gulf. www.csis.org
70. Livingston, S. Clarifying The CNN Effect: An Examination of Media Effects According to Type of Military Intervention. dash.harvard.edu/handle/1/37371065
71. Gowing, N. Real Time Television Coverage of Armed Conflicts and Diplomatic Crises: Does it Pressure or Distort Foreign Policy Decisions? dash.harvard.edu/handle/1/37371028
72. Exploring the Influence of Public Perception of Mass Media Usage and Attitudes towards Mass Media News on Altruistic Behavior. www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC10451722/
73. The Influence of Unknown Media on Public Opinion: Evidence from Local and Foreign News Sources. www.cambridge.org
74. Entman, R. Framing Bias: Media in the Distribution of Power | Journal of Communication | Oxford Academic. academic.oup.com/joc/article-abstract/57/1/163/4102665
75. The role of social media in early peacemaking: Help or hindrance? | Conciliation Resources. www.c-r.org
76. Social media: A tool for peace or conflict? | SIPRI. www.sipri.org
77. Wang, Y., Zheng, L., Zuo, J. Online rumor propagation of social media on NIMBY conflict: Temporal patterns, frameworks and rumor-mongers. www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0195925521000974
78. Maniou, T. Sustainability | Free Full-Text | Semantic Analysis of Cultural Heritage News Propagation in Social Media: Assessing the Role of Media and Journalists in the Era of Big Data. www.mdpi.com/2071-1050/13/1/341
79. Sacco, V. How does social media shape media convergence? The case of journalists covering war and conflict. link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-642-54484-2_20

80. Lewis, K., Kaufman, J., Gonzalez, M., Wimmer, A. Tastes, ties, and time: A new social network dataset using Facebook. com. www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0378873308000385
81. Leonardi, P., Huysman, M. Enterprise social media: Definition, history, and prospects for the study of social technologies in organizations. academic.oup.com/jcmc/article-abstract/19/1/1/4067484
82. Keles, B., McCrae, N., Grealish, A. A systematic review: the influence of social media on depression, anxiety and psychological distress in adolescents. www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/02673843.2019.1590851
83. Imran, M., Castillo, C., Diaz, F., Vieweg, S. Processing social media messages in mass emergency: A survey. dl.acm.org/doi/abs/10.1145/2771588
84. Greene, J., Choudhry, N., Kilabuk, E. Online social networking by patients with diabetes: a qualitative evaluation of communication with Facebook. link.springer.com/article/10.1007/s11606-010-1526-3
85. Balkundi, P., Kilduff, M. The ties that lead: A social network approach to leadership. www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1048984306000038
86. Gupta R., Brooks H. Using Social Media for Global Security. Wiley & Sons, Limited, John, 2013. 456 p.
87. Wolfsfeld, G., Segev, E., Sheaffer, T. Social media and the Arab Spring: Politics comes first. journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/1940161212471716
88. Scott J. What Is Social Network Analysis?. Bloomsbury Publishing Plc, 2012.
89. Вісник студентського наукового товариства ДонНУ імені Василя Стуса. jvestnik-sss.donnu.edu.ua/article/view/12050/11955
90. Україна. uk.wikipedia.org
91. The Secretary General's Annual Report 2022, 21-Mar.-2023. www.nato.int
92. "Російське іномовлення як інструмент маніпулювання niss.gov.ua
93. Щорічний звіт Генерального секретаря за 2022 рік. www.nato.int/cps/uk/natohq/opinions_212795.htm

- 94.Що писали ЗМІ світу про війну РФ в Україні 22 гр
URL: <https://grivna.ua/publikatsii/vidhid-vid-ukrayini-buv-bi-velikoyu-romilkoju-sho-pisali-zmi-svitu-pro-viynu-rf-v-ukrayini-13-grudnya>.
- 95.Дезінформація під час російсько-української війни. uk.wikipedia.org
- 96.Перегляд МІЖНАРОДНА РОЛЬ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ
confuf.wunu.edu.ua
- 97.DisinfoChronicle. Кремлівська дезінформація disinfo.detector.media
- 98.Вторгнення РФ в Україну не є "конфліктом" між сусідами. suspilne.media
- 99.Індустрія міжнародних новин та українська національна свідомість
jarch.donnu.edu.ua/article/view/12722/12625
100. Російсько-українська війна у контексті міжнародної
ehs.eeipsy.org/index.php/ehs/article/download/364/352
101. Українські медіа та війна. Підсумки моніторинрів ІМІ imi.org.ua
102. #DisinfoChronicle. Кремлівська дезінформація щодо
disinfo.detector.media
103. ЗМІ і війна: особливості поширення інформації та фото
www.ppl.org.ua
104. Troublemakers & Ultras Action
t.me/s/TroublemakersUkraine?before=24513
105. На війні – як на війні. day.kyiv.ua/article/media/na-viyni-yak-na-viyni
106. За 11 місяців війни Росія вчинила 477 злочинів проти imi.org.ua
107. Information asymmetry, big data technologies, international
....www.researchgate.net
108. Недостатньо вдячні: чим обернувся випад Бена visitukraine.today
109. #DisinfoChronicle. Кремлівська дезінформація щодо
disinfo.detector.media
110. Як іноземні ЗМІ допомагають Росії • Ukraïner. ukraïner.net/inozemni-zmi/
111. Викриття дезінформації: наша спільна відповідальність.
www.state.gov

112. «Вони хочуть довести, що можуть безкарно вбивати
www.radiosvoboda.org
113. Як іноземні ЗМІ висвітлюють війну росії в Україні та що від
thepage.ua
114. Медіа та війна: підтримка у 2022-му internews.ua/project/media-and-war-support-2022
115. Що писали провідні ЗМІ світу про війну в Україні 4-5 липня.
pravdaye.com.ua
116. У регенесбурзькому університеті відбулась лекція. icps.com.ua
117. Хто сказав “велика війна”. Новини, що стали історією. imi.org.ua
118. Специфіка роботи регіональних медіа Донецької та ela.kpi.ua
119. Топік: Підхід НАТО у галузі боротьби з дезінформацією.
www.nato.int/cps/uk/natohq/topics_219728.htm
120. #DisinfoChronicle. Кремлівська дезінформація щодо
disinfo.detector.media
121. Technological Advances Are Little Help In Keeping Press Safe In War Zones - Australian Institute of International Affairs. Australian Institute of International Affairs.
URL: <https://www.internationalaffairs.org.au/australianoutlook/technological-advances-little-help-in-keeping-press-safe-in-war-zones/>.
122. The Role of Social Media and Influencers in Times of War – The Digital Constitutionalist. The Digital Constitutionalist – The Future of Constitutionalism. URL: <https://digi-con.org/the-role-of-social-media-and-influencers-in-times-of-war/>.
123. Impact of Social Media on Geopolitics and Economic Growth: Mitigating the Risks by Developing Artificial Intelligence and Cognitive Computing Tools. PubMed Central (PMC).
URL: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9117062/>.
124. The Media's Increasing Capability to Cover War.
digitalcommons.coastal.edu

125. War, Technology, and the Law of Armed Conflict. digital-commons.usnwc.edu
126. The Impact of News Coverage on Conflict: Toward Greater scholarship.law.marquette.edu
127. Journalism in War and Conflict. www.routledgehandbooks.com/pdf/doi/10.4324/9781315167497-24
128. The Impact of Media Technologies on War Reporting. www.jstor.org
129. Ukraine: Conflict at the Crossroads of Europe and Russia. www.cfr.org
130. Blaming it on NATO? Framing the role of NATO in the full- www.frontiersin.org/articles/10.3389/fpos.2023.1122439
131. Ukraine war: Who are Russia's war bloggers and why are www.bbc.com/news/world-europe-65179954
132. How Russia's Military Bloggers Shape the Course www.usip.org
133. Media, Public Opinion, and the ICC in the Russia–Ukraine www.mdpi.com/2673-5172/4/3/48
134. Fog of war: how the Ukraine conflict transformed the cyber blog.google
135. Disinformation and Russia's war of aggression against .. www.oecd.org
136. My Country, Right or Wrong: Russian Public Opinion on carnegieendowment.org
137. Social Media as a Propaganda Tool in the Russia-Ukraine www.thecaireview.com
138. The Role of Social Media in Russia's War on Ukraine. papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=4078863

SUMMARY

During times of crisis, such as wars or economic hardship, the impact of mass communication on society becomes particularly significant. During such adversity, the stability of society is broken, and the role of mass media becomes extremely important. The media have a special responsibility as effective mediators in communication processes during a crisis.

Modern sources of information greatly affect the perception of the world by the community because of their wide prevalence and accessibility. In this context, the Russian-Ukrainian war not only reflects the geopolitical reality, but also becomes an important component of the modern media landscape.

It should be noted that the Russian-Ukrainian war has become a об'єктом of information warfare and an attempt to manipulate information in the world. Analyzing how these attempts are reflected in the UK media can reveal the challenges the world's leading powers face in managing information and determining truthfulness.

The media have a significant influence on public opinion, especially in the case of the Russian-Ukrainian war. Thanks to the vision of conflicts covered by the media, public opinion can be formed and influence how the world community sees the situation in Ukraine. Media bias can also pose a danger for Ukraine, as some media outlets may have specific programs or political agendas.

The first section reveals the topics of research areas and explains why politics (election campaigns, attitudes toward power, acceptability of political decisions), the social sphere, and business (consumer and advertising markets) are the key areas of public opinion research. And also the fact that the main aspects of the influence of the media on public sentiment are the impact on public needs, the change of mood through the repetition of certain information, as well as the reduction of a person's personal space in order to remain unaffected by advertising and other information for its purpose.

It's important to note that there is no independent media; all media outlets have owners and sponsors who pursue their own goals and interests.

Groups of journalists play an important role in the work of the media. One of the functions of journalists is to introduce certain facts into the public consciousness in order to influence people.

Many Ukrainian journalists work to strengthen national interests, and also adhere to high professional standards, as V. Lyzanchuk very aptly notes: "Most journalists, politicians and citizens consider freedom of speech as a matter of high moral and spiritual principles, national interests of Ukraine and common human sense." Knowing that they perceive it as a conscious need to do good and serve their needs is valuable.

Citizens of Ukraine are among the second group of journalists who view freedom of speech as permissive and use it for their own self-aggrandizement and corporate interests, which can lead to political abuses that are in contravention with the interests of the Ukrainian state.

The third part involves journalists and politicians who use freedom of speech in Ukraine to destroy the national idea, undermine public sentiment, moral and psychological humiliation of Ukrainian patriots, political and ideological persecution of Ukrainians, instilling serfdom, Little Russia, and the inferiority complex in them.

Freedom of speech is only used to satisfy consumer, corruption, and political interests by a quarter of Ukraine's wealthy citizens (oligarchs, those in power, and some journalists who bought and shamelessly sold). They do not care about the aesthetic, artistic, moral, spiritual or national interests of their readers, viewers and listeners. They are not interested in the aesthetic, artistic, moral, spiritual and national interests of their readers, viewers and listeners, because such concepts as honor, conscience, dignity and elementary decency for them are remnants of the past.

Modern mass media are models of reality and alternative "pictures of the world." The media in political reality create conditions for choosing alternatives that are poles of social development. The functioning of the media sphere during the war is discussed in the second section.

Public opinion is shaped and people are informed about events happening around the world thanks to the media's crucial role. During the war, the media

become even more important because they can be used as a propaganda tool, a source of information for the public and regarded as a "watchdog" for government actions and human rights violations. The war is a significant challenge to media freedom and security, and it raises ethical questions about how to report on sensitive and complex topics. We will explore the role of media in war, the impact of war on media freedom and security, and the ethics and responsibility of reporting on war. The topic of the war in Iraq and its media content is covered. Importantly, media coverage was often biased and sensational, with a focus on American military successes and little attention paid to civilian casualties. In Australia, the media generally supported the war and portrayed it as a necessary response to the threat of terrorism. An analysis of how the war in Iraq caused considerable discussion and analysis in the world media. The origins, consequences, and lessons of war have been examined by numerous books, articles, and studies.

The media's impact on modern military conflicts is significant and can influence public opinion and support for military action. The truthfulness of news sources and materials is crucial for shaping people's views on various issues and can lead to legislative initiatives. Social influences further shape the public perception of media usefulness, which in turn influences people's attitudes and behavior. The connection between media coverage and foreign policy is not always as deep as assumed, and governments can resist the pressure of television coverage.

America's global role has been significantly impacted by the Iraq War, which remains a topic of heated debate. The media play a significant role in shaping public perception, attitudes, and behavior regarding conflicts and disasters. Social media has emerged as a tool for understanding and shaping public perceptions of conflicts, providing direct feedback and influencing attitudes in favor of early engagement, dialogue, violence reduction and ceasefire.

Social media can lead to polarization, extremism, and violence, and the dissemination of rumors and fake news can increase the risks associated with NIMBY events. Semantic tools were used by traditional media and journalists to improve the collection of news materials from various sources, including social networks, in order

to adapt to the changing environment. Social media can be a powerful tool for highlighting conflicts and holding governments and other stakeholders accountable.

In the third section, an analysis of the coverage of the Ukrainian-Russian conflict in various British media gives a more detailed understanding of the various points of view presented to the public.

Analysis of coverage of the Ukrainian-Russian conflict in various British media provides a better understanding of the complexity of the problem and the role of the media in shaping public opinion and international reaction.

Some argued that the newspaper's coverage of the conflict unintentionally contributed to disinformation and could negatively affect Ukraine's ability to defend itself.

A qualitative content analysis of news materials was carried out and a comparative description of the image of Ukraine was made.

We came to the following conclusions:

1. Compared to 2014, in 2022 there is a large number of news about the suffering of the Ukrainian people with a negative connotation, as well as a significant increase in news aimed at improving the image of Ukraine, especially news about the army, volunteers and doctors. Creates an image of a strong country with a spirit of confrontation;
2. Growing interest in the Ukrainian political elite by the correspondents of the studied media. This is mainly due to the positive cultural and political position of the current Ukrainian leadership;
3. Despite the positive shift towards reporting aimed at improving the image of Ukraine in the eyes of the foreign community, Ukraine once again failed to move away from the cliché of the victim state, since much of the information is focused on the pictures of civilian casualties and the destruction of civilian infrastructure;
4. Ukraine is entering a new phase of diplomatic relations, the number of news about negotiations between the Ukrainian side and foreign politicians is growing;
5. The Russian Federation's authority in the international arena is being reduced through news.

6. CNN and the BBC also report on the Ukrainian issue.

If we compare these authoritative broadcasters, it is common that in 2022 the ratings of news about Ukraine have increased significantly - both in terms of the number of news on both media platforms and the number of views by foreign consumers. Another similarity is that both media presented a more positive image of Ukraine (examples of brave military, volunteer humanitarians and professional doctors). The difference is that BBC News directly cooperates with the Ukrainian press center, as can be seen from the new project of the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine "Ukraine," while CNN International produces information products mainly for the American information market.

First, integration factors in the Ukrainian wartime society influenced changes in the perception of the image of Ukraine. It can be argued that society adapted to life in wartime and was able to resist Russia's terrorist military and information attacks, which gave it political immunity so much that the phrase "Ukraine is the capital of a great people" became a bright motive for the main image of the Ukrainian public. Foreign sources have a huge amount of information devoted to the desperate struggle and mutual assistance of Ukrainian citizens in difficult times.

Examples of heroic actions of the military and air forces, round-the-clock work of Ukrainian volunteers and doctors who save the lives of Ukrainian soldiers in the absence of proper conditions, examples of the Ukrainian IT front, key code messages, symbols and eloquent ideological messages through illustrations, poetry, paintings and other works of the foreign public, as well as examples of Ukrainian creative societies, as well as examples of Ukrainian artists.

Secondly, during the war, a significant number of mainstream trends appeared in the Ukrainian branding culture. These are new words in the modern Ukrainian language related to military terminology, new mainstream slogans and slogans in support of Ukraine and its armed forces, and popular images reflected in the works of modern Ukrainian illustrators and writers.

Wartime became a modern mainstream, because special political, diplomatic and cultural events of the war years created a broad and inclusive public information space, in which new trends and trends in various fields penetrated into society at the household level and became an integral part of modern communication. This is due to the fact that the Ukrainian issue has become global.

Thirdly, the phenomenon of getting Ukrainian topics on the covers of world magazines. The covers of the most famous and authoritative glossy magazines are dominated by yellow-blue colors, illustrations of the military and civilian situation in Ukraine, portraits of Ukrainian leaders and ordinary citizens in the form of persistent faces, as well as scandalous caricatures of politicians from the aggressor state who condemn the Russian terrorist regime supporting Ukraine.

Thus, the image of Ukraine in the foreign information space has undergone a significant transformation, which was influenced by a number of factors. Changing the way of presenting news about Ukraine through foreign information channels has launched the process of changing the image of the Ukrainian state among foreign content consumers.